

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Minimālie standarti attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautiskās aizsardzības statusu ***I

P7_TA(2011)0136

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautiskās aizsardzības statusu (pārstrādāta versija) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Parastā likumdošanas procedūra – pārstrādāšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0554),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 63. panta pirmās daļas 1) punkta d) apakšpunktu un 2) punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0248/2009),
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
  - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 78. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 28. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūciju par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2010. gada 2. februāra vēstuli Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 87. un 55. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0085/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju, ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumus;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;

⁽¹⁾ OV C 18, 19.1.2011., 85. lpp.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 10. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2009)0165

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautisko aizsardzību (pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2005/85/EK (2005. gada 1. decembris) par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu ⁽³⁾ ir jāizdara vairāki būtiski grozījumi. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Kopējas patvēruma politikas, tostarp kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveide ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, likumīgi meklē aizsardzību Savienībā.
- (3) Eiropadome īpašā sanāksmē Tampērē 1999. gada 15. un 16. oktobrī vienojās strādāt, lai radītu kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, kuras pamatā būtu 1951. gada 28. jūlija Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu, kurā grozījumi izdarīti ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu ("Ženēvas konvencija"), pilnīga un absolūta piemērošana, tādējādi saglabājot nerepatriēšanas principu un nodrošinot, ka nevienu personu nesūta atpakaļ vajāšanai.
- (4) Tampēres sanāksmes secinājumos paredzēts, ka kopējā Eiropas patvēruma sistēmā īstermiņā būtu jāietver kopēji standarti taisnīgām un efektīvām patvēruma piešķiršanas procedūrām dalībvalstīs un ilgtermiņā – Kopienas noteikumi kopējas patvēruma piešķiršanas procedūras izveidei Eiropas Kopienā.
- (5) Direktīva 2005/85/EK bija pirmais pasākums patvēruma piešķiršanas procedūru izveidē.
- (6) Pirmais posms kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidē tagad ir pabeigts. Eiropadome 2004. gada 4. novembrī pieņēma Hāgas programmu, kurā ir noteikti mērķi, kas brīvības, drošības un tiesiskuma jomā ir jāīsteno no 2005. līdz 2010. gadam. Tāpēc Hāgas programmā Eiropas Komisija tika aicināta pabeigt pirmā posma juridisko tiesību aktu novērtēšanu un iesniegt Padomei un Eiropas Parlamentam otrā posma tiesību aktus un pasākumus, lai tos varētu pieņemt līdz 2010. gadam. Saskaņā ar Hāgas programmu kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveides mērķis ir noteikt kopēju patvēruma procedūru un vienotu statusu, kas ir spēkā visā Eiropas Savienībā.

⁽¹⁾ OV C 18, 19.1.2011., 85 lpp.

⁽²⁾ 2011. gada 6. aprīļa Eiropas Parlamenta nostāja

⁽³⁾ OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (7) Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā, kas pieņemts 2008. gada 16. oktobrī, Eiropadome norādīja, ka dalībvalstīs joprojām pastāv būtiskas atšķirības, piešķirot aizsardzību, un aicināja nākt klajā ar jaunām ierosmēm, tostarp priekšlikumu par vienotas patvēruma procedūras, kas ietver vienādas garantijas, noteikšanu, lai pabeigtu Hāgas programmā paredzēto kopējās Eiropas patvēruma sistēmas izveidi.
- (8) **Līdzekļi ir jāpiešķir** no Eiropas Bēgļu fonda un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja, *inter alia*, lai sniegtu pienācīgu atbalstu dalībvalstu centieniem saistībā ar Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas otrajā posmā noteikto standartu īstenošanu, jo īpaši atbalstot tās dalībvalstis, kas saskaras ar īpašu un nesamērīgu noslogojumu to patvēruma sistēmām saistībā ar to ģeogrāfisko vai demogrāfisko situāciju. **Dalībvalstīs, kurās uzņem neproporcionāli lielu patvēruma pieteikumu skaitu attiecībā pret iedzīvotāju skaitu, izmantojot Eiropas Bēgļu fondu un Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, nekavējoties attiecīgi jāmobilizē finansiāls atbalsts un administratīvais/tehniskais atbalsts, lai tās spētu pildīt šīs direktīvas prasības.** [Gr. 1]
- (9) Lai nodrošinātu, ka pieteikuma iesniedzēju vajadzības pēc starptautiskās aizsardzības tiek izvērtētas pilnībā un efektīvi Direktīvas [.../.../ES] [ar obligātiem standartiem trešās valsts pilsoņu vai bezvalstnieku atzīšanai par bēgļiem vai personām, kam citādi vajadzīga starptautiska aizsardzība] (Kvalifikācijas direktīva) nozīmē, starptautiskās aizsardzības piešķiršanas procedūru Savienības satvara pamatā būtu jābūt vienotas patvēruma procedūras jēdzienam.
- (10) Direktīvas galvenais mērķis ir precīzāk izstrādāt minimālos standartus dalībvalstu procedūrām starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai, lai noteiktu kopēju patvēruma procedūru Savienībā.
- (11) Starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanas un atņemšanas noteikumu tuvināšanai vajadzētu palīdzēt ierobežot starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju otrreizēju plūsmu starp dalībvalstīm, ja šādu plūsmu izraisītu tiesisko regulējumu atšķirības un radītu vienlīdzīgus nosacījumus Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] piemērošanai dalībvalstīs.
- (12) Minimālie standarti pēc savas būtības paredz, ka dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarām ieviest vai uzturēt labvēlīgākus noteikumus trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, kas lūdz starptautisku aizsardzību dalībvalstī, ja uzskata, ka šāds lūgums balstīts uz to, ka attiecīgajai personai ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva]
- (13) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šīs direktīvas mērķis būtu veicināt Hartas 1., 4., 18., 19., 21., 24. un 47. **panta** piemērošanu, un tā ir attiecīgi jāīsteno. [Gr. 2]
- (14) Attieksmē pret personām, uz ko attiecas šī direktīva, dalībvalstīm ir saistības atbilstīgi starptautisko tiesību instrumentiem, kuru dalībnieces tās ir.
- (15) **Dalībvalstīm ir pilnībā jāievēro nerepatriēšanas princips un patvēruma tiesības, kas nozīmē iespējas izmantot patvēruma piešķiršanas procedūru jebkurai personai, kura vēlas pieprasīt patvērumu un kura ir dalībvalstu jurisdikcijā, tostarp personām, kuras faktiski kontrolē Savienības vai kādas dalībvalsts struktūra.** [Gr. 3]
- (16) Ir būtiski, ka attiecībā uz visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem lēmumus pieņem, pamatojoties uz faktiem, un ka pirmajā instancē tos pieņem iestādes, kuru darbiniekiem ir piemērotas zināšanas **un** sniegta vajadzīgā apmācība patvēruma un bēgļu jautājumos. [Gr. 4]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (17) Tas ir gan dalībvalstu, gan starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju interesēs, lai lēmumus par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem pieņemtu cik drīz vien iespējams, neskarot pieteikumu pareizi un pilnīgu izskatīšanu.
- (18) Sabiedriskās kārtības jēdziens *inter alia* var attiekties uz sodāmību par smaga nozieguma izdarīšanu.
- (19) Lai pareizi identificētu personas, kam vajadzīga aizsardzība kā bēgļiem Ženēvas konvencijas 1. panta nozīmē vai kā personām, kam ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību, visiem pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu būt efektīvai piekļuvei procedūrām, iespējai sadarboties un pienācīgi sazināties ar kompetentajām iestādēm, lai iesniegtu attiecīgos savas lietas faktus, un **efektīvām** procesuālām garantijām, lai virzītu savu lietu visos procedūras posmos. Turklāt starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas procedūrai parasti būtu jāparedz, ka pieteikuma iesniedzējam ir uzturēšanās tiesības tikmēr, kamēr atbildīgā iestāde nav pieņēmusi **galīgo** lēmumu, **un nelabvēlīga lēmuma gadījumā laiks, kas nepieciešams, lai izmantotu tiesiskās aizsardzības līdzekli, turklāt tik ilgi, cik to atļauj vietējā tiesa vai tribunāls**, piekļuve tūlka pakalpojumiem, iesniedzot savu lietu, ja viņu intervē iestādes, iespēja sazināties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR) pārstāvi un organizācijām, kas sniedz padomus vai konsultācijas starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, tiesības saņemt attiecīgu paziņojumu par lēmumu, attiecīgu šā lēmuma juridisko un faktisko pamatojumu, iespēja apspriesties ar juridisko konsultantu vai citu padomdevēju un tiesības izšķirīgos procedūras brīžos saņemt informāciju par savu tiesisko stāvokli valodā, **kuru viņš/ņa saprot vai kuru viņš/ņa varētu saprast**, un **nelabvēlīga** lēmuma gadījumā tiesības efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā vai tribunālā. [Gr. 5]
- (20) Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi izvērtēšanas procedūrai, amatpersonām (jo īpaši personām, kas nodarbojas ar sauszemes vai jūras robežu uzraudzību vai veic robežpārbaudes), kas pirmās kontakta ar starptautiskās aizsardzības meklētājiem, būtu jāsaņem instrukcijas un nepieciešamās apmācības, kā konstatēt vajadzību pēc starptautiskās aizsardzības, **reģistrēt starptautiskās aizsardzības pieteikumus un nosūtīt tos atbildīgajai iestādei**. Viņiem būtu jāspēj sniegt trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, tostarp pie robežas, teritoriālajos ūdeņos vai tranzīta zonās, un vēlas pieprasīt starptautisko aizsardzību, visu attiecīgo informāciju par to, kur un kā var iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumus. Ja šīs personas atrodas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos, tās būtu jāizceļ krastā un jāpārbauda viņu pieteikumi atbilstoši šai direktīvai. [Gr. 6]
- (21) Turklāt attiecībā uz neaizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem, tādiem kā nepilngadīgie, nepavadīti nepilngadīgie, **grūtnieces**, personas, kas cietušas no spīdzināšanas, izvarošanas vai cita veida smagas vardarbības, **piemēram, vardarbības dzimuma un kaitīgu tradīciju dēļ**, vai invalīdi, būtu jānosaka īpašas *procesuālas* garantijas, lai radītu apstākļus, kas nepieciešami to efektīvai piekļuvei procedūrām; šajās procedūrās būtu jāietver elementi, kas vajadzīgi starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatojumam. [Gr. 7]
- (22) Valstu pasākumiem, veicot spīdzināšanas vai citu smagas fiziskas vai garīgas vardarbības, tostarp seksuālas vardarbības, simptomu un pazīmju identificēšanu un dokumentēšanu sakarā ar šajā direktīvā minētajām procedūrām cita starpā būtu jābalstās uz Principiem par efektīvu spīdzināšanas un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cieņu pazemojošu apiešanās un sodīšanas veidu izmeklēšanu un dokumentēšanu (Stambulas protokols).
- (23) Lai pēc būtības nodrošinātu vienlīdzību starp pieteikuma iesniedzējam sievietēm un pieteikuma iesniedzējiem vīriešiem, veicot pārbaudes, būtu jāņem vērā dzimumu atšķirības. Jo īpaši personiskās intervijas būtu jāorganizē tā, lai gan sievietes, gan vīrieši par savu pieredzi sakarā ar vajāšanu saistībā ar dzimumu **varētu runāt ar tā paša dzimuma intervētāju, ja tāds tiek pieprasīts, un intervētājam jābūt īpaši apmācītam vadīt intervijas par vajāšanu dzimuma dēļ**. Ar dzimumu saistīto prasību sarežģītība pienācīgi būtu jāņem vērā procedūrās, kuru pamatā ir drošas trešās valsts koncepcija, drošas izcelsmes valsts koncepcija vai turpmāku pieteikumu jēdziens. [Gr. 8]

Tresdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (24) Dalībvalstu galvenajam apsvērumam, īstenojot šo direktīvu, būtu jābūt bērnu interesēm, kā to paredz Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvencija par bērna tiesībām.
- (25) Procedūras, ar kurām pārbauda starptautiskās aizsardzības nepieciešamību, būtu jāorganizē tā, lai **atbildīgajām** iestādēm būtu iespējams veikt starptautiskās aizsardzības pieteikumu rūpīgu pārbaudi. [Gr. 9]
- (26) Ja pieteikuma iesniedzējs iesniedz turpmāku pieteikumu, nesniedzot jaunus pierādījumus vai argumentus, būtu nesamērīgi likt dalībvalstīm no jauna veikt pilnīgas izskatīšanas procedūru. Šajos gadījumos dalībvalstīm būtu jādod iespēja noraidīt pieteikumu kā nepieņemamu saskaņā ar *res judicata* principu.
- (27) Daudzi starptautiskās aizsardzības pieteikumi tiek iesniegti uz dalībvalsts robežas vai tās tranzīta zonā, pirms pieņemts lēmums par pieteikuma iesniedzēja ieceļošanu. Dalībvalstīm vajadzētu spēt nodrošināt pieņemamības un/vai rūpīgas pārbaudes procedūras, kuru rezultātā būtu iespējams pieņemt lēmumus par pieteikumiem, kas iesniegti uz robežām vai tranzīta zonās pie tām.
- (28) Viens no galvenajiem apsvērumiem attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatotību ir pieteikuma iesniedzēja drošība viņa izcelsmes valstī. Ja kādu trešo valsti var uzskatīt par drošu izcelsmes valsti, dalībvalstīm vajadzētu spēt to atzīt par drošu un pieņemt, ka tā ir droša konkrētam pieteikuma iesniedzējam, ja vien viņš nesniedz pierādījumus par pretējo.
- (29) Ņemot vērā saskaņotības līmeni, kas sasniegts attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo un bezvalstnieku atzīšanu par bēgļiem, būtu jāizstrādā kopēji kritēriji, lai norādītu trešās valstis kā drošas izcelsmes valstis.
- (30) Šajā direktīvā trešās valsts atzīšana par drošu izcelsmes valsti nevar nodrošināt tās valsts valstspiederīgajiem pilnīgu drošību. Izvērtējumā, kas ir šīs atzīšanas pamatā, var tikai ņemt vērā civīlos, tiesiskos un politiskos apstākļus tajā valstī un to, vai vajāšanas, spīdzināšanas vai necilvēcīgas un pazemojošās izturēšanās dalībniekiem piemēro sankcijas praksē, ja viņus attiecīgajā valstī atzīst par atbildīgiem. Šā iemesla dēļ ir svarīgi, ka attiecīgā valsts vairs nav uzskatāma par drošu attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, ja viņš norāda pamatotus iemeslus, kas liek uzskatīt, ka attiecīgā valsts viņa konkrētajā gadījumā nav droša.
- (31) Dalībvalstīm būtu jāizskata visi pieteikumi pēc būtības, t. i., jāizvērtē, vai attiecīgo pieteikuma iesniedzēju var atzīt par tiesīgu saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva], izņemot, ja šī direktīva paredz citādi, jo īpaši, ja var **garantēt**, ka cita valsts veiktu pārbaudi vai nodrošinātu **efektīvu** aizsardzību. Jo īpaši dalībvalstīm nebūtu jāizvērtē starptautiskās aizsardzības pieteikums pēc būtības, ja pirmā patvēruma valsts pieteikuma iesniedzējam ir piešķīrusi bēgļa statusu vai citādu **pieejamu un efektīvu** aizsardzību, un šī valsts pieteikuma iesniedzēju uzņems atpakaļ. **Dalībvalstīm šādi būtu jārikojas tikai tad, ja konkrētais pieteikuma iesniedzējs attiecīgajā trešā valstī tiešām atrastos drošībā.**[Gr. 10]
- (32) Dalībvalstīm arī nebūtu jāizvērtē starptautiskās aizsardzības pieteikums pēc būtības, ja var pamatoti sagaidīt, ka pieteikuma iesniedzējs sakarā ar pieteikumu saikni ar kādu trešo valsti, kā to nosaka valsts tiesību akti, meklēs aizsardzību šajā trešajā valstī, un ir pamats uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs tiks uzņemts vai atpakaļuzņemts šajā valstī. Dalībvalstīm būtu šādi jārikojas tikai tad, ja šis konkrētais pieteikuma iesniedzējs būtu drošs attiecīgajā trešā valstī. Lai novērstu pieteikuma iesniedzēju otrreizēju plūsmu, būtu jāizstrādā kopēji principi, pēc kuriem dalībvalstis novērtē vai norāda, ka trešās valstis ir drošas.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (33) Attiecībā uz bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusa atņemšanu dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka personas, kas gūst labumu no starptautiskās aizsardzības, attiecīgi informē par iespējamu viņu statusa pārskatīšanu, un ka viņām ir dota iespēja iesniegt savu viedokli, pirms attiecīgās iestādes pieņem pamatotu lēmumu atņemt viņu statusu.
- (34) Savienības tiesību pamatprincipu atspoguļo tas, ka uz lēmumiem par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem un bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusa atņemšanu attiecinā efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā vai tribunālā.
- (35) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 72. pantu šī direktīva neietekmē to dalībvalstu pienākumu izpildi, kuri attiecas uz kārtības un likumības uzturēšanu un iekšējas drošības sargāšanu.
- (36) Šī direktīva neattiecas uz procedūrām starp dalībvalstīm, ko reglamentē Regula (ES) Nr. [.../...], ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (Dublinas regula).
- (37) Pieteikumu iesniedzējiem, uz kuriem attiecas Regula ES Nr. [.../...] [Dublinas regula], piemēro šajā direktīvā noteiktos pamatprincipus un garantijas un Regulā EK Nr. [.../...] [Dublinas regula] noteiktās īpašās garantijas.
- (38) Šīs direktīvas īstenošana būtu regulāri jāizvērtē.
- (39) Ņemot vērā, ka šīs direktīvas mērķi, proti, noteikt minimālos standartus procedūrām dalībvalstīs, lai piešķirtu un atņemtu starptautisko aizsardzību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka minētās direktīvas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (40) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādējādi šī direktīva tai neuzliek saistības un tai tā nav jāpiemēro.
- (41) Pienākumam šo direktīvu transponēt attiecīgu valstu tiesību aktos būtu jāattiecas vienīgi uz noteikumiem, ar kuriem paredzētas ievērojamas izmaiņas salīdzinājumā ar Direktīvu 2005/85/EK. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no Direktīvas 2005/85/EK.
- (42) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu, kad tām attiecīgās direktīvas jātransponē savos tiesību aktos, kā izklāstīts II pielikuma B daļā.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir noteikt minimālos standartus dalībvalstu piemērotajās procedūrās starptautiskās aizsardzības saskaņā ar Direktīvu .../.../ES [Kvalifikācijas direktīva] piešķiršanai un atņemšanai.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) “Ženēvas konvencija” ir 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļa statusu, kurā grozījumi izdarīti ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra protokolu;
- b) “pieteikums” jeb “starptautiskās aizsardzības pieteikums” ir lūgums, ko izteicis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, lai saņemtu aizsardzību no dalībvalsts, un šis lūgums jāsaprot kā personas vēlēšanās iegūt bēgļa statusu vai alternatīvās aizsardzības statusu; ar šo lūgumu nav skaidri izteikts pieprasījums pēc cita veida aizsardzības, kas nav Direktīvas [...]/.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] darbības jomā, ko varētu piemērot atsevišķi;
- c) “pieteikuma iesniedzējs” jeb “starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs” ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezpavalstnieks, kas ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- d) “pieteikuma iesniedzējs ar īpašām vajadzībām” ir pieteikuma iesniedzējs, kam sakarā ar vecumu, dzimumu, **seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti**, invaliditāti, **fiziskām vai garīgām slimībām** vai spīdzināšanas, izvarošanas vai citas smagas psiholoģiskas, fiziskas vai seksuālas varmācības sekām ir vajadzīga īpašas garantijas, lai varētu izmantot savas tiesības un izpildīt pienākumus saskaņā ar šo direktīvu; [Gr. 13]
- e) “galīgais lēmums” ir lēmums par to, vai trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam var tikt piešķirts bēgļa alternatīvās aizsardzības statuss saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] un kas vairs nav pakļauts tiesiskajai aizsardzībai atbilstīgi šīs direktīvas V nodaļai, neatkarīgi no tā, vai šāda tiesiskā aizsardzība paredz pieteikuma iesniedzēja palikšanu attiecīgajā dalībvalstī saistībā ar rezultātu;
- f) “atbildīgā iestāde” ir jebkura ar tieslietām saistīta vai administratīva iestāde dalībvalstī, kas atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu un kas ir kompetenta, lai šādos gadījumos pieņemtu lēmumus pirmajā instancē, kā tas noteikts I pielikumā;
- g) “bēglis” ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas atbilst Direktīvas [...]/.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] 2. panta d) apakšpunkta prasībām;
- h) “persona, kurai ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību” ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas atbilst Direktīvas [...]/.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] 2. panta f) apakšpunkta prasībām.
- i) “starptautiskā aizsardzība” nozīmē, ka dalībvalsts ir atzinusi trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par bēgli vai personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību;
- j) “bēgļa statuss” nozīmē, ka dalībvalsts ir atzinusi trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par bēgli;
- k) “alternatīvās aizsardzības statuss” nozīmē, ka dalībvalsts ir atzinusi trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību;
- l) “nepilngadīgais” ir trešās valsts pilsonis vai bezvalstnieks, kas jaunāks par 18 gadiem;
- m) “nepavadīta nepilngadīga persona” ir ir nepilngadīga persona, kā definēts Direktīvas [...]/.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] 2. panta l) apakšpunktā;
- n) “pārstāvis” ir persona, ko kompetentās iestādes ir norīkojušas, lai tas rīkotos kā juridiskais aizbildnis, lai palīdzētu nepavadītai nepilngadīgai personai un pārstāvētu to nolūkā nodrošināt bērna intereses un vajadzības gadījumā īsteno nepilngadīgās personas tiesībspēju;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- o) "starptautiskās aizsardzības atņemšana" ir kompetentās iestādes lēmums atcelt, pārtraukt vai atteikties atjaunot personas bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva];
  - p) "palikt dalībvalstī" nozīmē palikt teritorijā, ietverot dalībvalsts robežu vai tranzīta zonu, kurā ir iesniegts pieteikums par starptautisko aizsardzību vai kurā šis pieteikums tiek izvērtēts.
- q) "jauni fakti un apstākļi" ir fakti, kas apstiprina prasības būtību un kas varētu būt pamats agrāka lēmuma pārskatīšanai. [Gr. 15]**

3. pants

Piemērošanas joma

1. Šī direktīva tiek piemērota attiecībā uz visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti konkrētajā teritorijā, ietverot dalībvalsts robežu, teritoriālos ūdeņus vai tranzīta zonas, kā arī attiecībā uz starptautiskās aizsardzības statusa atņemšanu.
2. Šī direktīva netiek piemērota attiecībā uz diplomātiskā vai teritoriālā patvēruma rasījumiem, kas iesniegti dalībvalstu pārstāvniecībās.
3. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu piemērot šo direktīvu procedūrās, lemjot par pieteikumiem saistībā ar jebkāda veida starptautisko aizsardzību, kas neietilpst Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] darbības jomā.

4. pants

Atbildīgās iestādes

1. Dalībvalstis visās procedūrās norāda atbildīgo iestādi, kas būs atbildīga par pieteikumu atbilstīgu izvērtēšanu saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstīm jānodrošina, lai šīs iestādes rīcībā būtu pietiekams skaits kompetentu un specializētu darbinieku tās uzdevumu veikšanai noteiktajos termiņos. Lai to panāktu, dalībvalstīm jānodrošina sākotnējo un turpmāko mācību programmas darbiniekiem, kas pārbauda pieteikumus un pieņem lēmumus par starptautiskās aizsardzību.
2. Šā panta 1. punktā ietvertās mācības jo īpaši ietver:
  - a) materiālos un procesuālos noteikumus par starptautisko aizsardzību un cilvēktiesībām, kā tie izklāstīti attiecīgajos starptautiskajos un Savienības noteikumos, tostarp neregulāras un nediskriminācijas principu;
  - b) informāciju par pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām vajadzībām, kā noteikts 2. panta d) apakšpunktā; [Gr. 16]**
  - c) pietiekamu informāciju par dzimumu, **seksuālās orientācijas**, traumu un vecuma jautājumiem, **īpaši pievērsoties jautājumam par nepavadītām nepilngadīgām personām; [Gr. 17]**
  - d) zināšanas par to, kā lietot informāciju par izcelsmes valsti;
  - e) intervēšanas tehnikas, tostarp starpkultūru komunikācija;
  - f) spīdzināšanas pazīmju un simptomu identificēšana un dokumentēšana;
  - g) pierādījumu izvērtēšana, tostarp princips "šaubas par labu apsūdzētajam";
  - h) tiesu prakses jautājumi, kas saistīti ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu pārbaudi.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. Tomēr dalībvalstis var nodrošināt, ka cita iestāde ir atbildīga par lietu izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../... [Dublīnas regula].

4. Ja tiek norādīta iestāde saskaņā ar 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka šīs iestādes darbinieki ir ar atbilstīgām zināšanām **un** saņem nepieciešamo apmācību, lai pildītu savus pienākumus, īstenojot šo direktīvu. [Gr. 18]

5. Patvēruma pieteikumus, kas iesniegti vienā dalībvalstī citas dalībvalsts iestādēm, kas veic robežkontroli vai imigrācijas kontroli, izskata tā dalībvalsts, kuras teritorijā pieteikums ir iesniegts.

5. pants

Izdevīgāki nosacījumi

Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt izdevīgākus procedūru standartus, nodrošinot vai atņemot starptautisko aizsardzību, ja vien šie standarti atbilst šai direktīvai.

II NODAĻA

PAMATPRINCIPI UN GARANTIJAS

6. pants

Pieklūve procedūrai

1. Dalībvalstis norāda kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikumu saņemšanu un reģistrāciju. Neskarot 5., 6., 7. un 8. punktu, dalībvalstis var pieprasīt, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumi tiek iesniegti personīgi un/vai noteiktā vietā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka personai, kas vēlas iesniegt pieteikumu par starptautisko aizsardzību, ir iespējams iesniegt pieteikumu kompetentajā iestādē iespējami īsā laikā. **Ja pieteikuma iesniedzēji pieteikumu nevar iesniegt personiski, dalībvalstis nodrošina, ka pieteikumu šo personu vārdā var iesniegt to likumīgie pārstāvis.** [Gr. 19]

3. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs rīcībspējīgs pieaugušais ir tiesīgs iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu savā vārdā.

4. Dalībvalstis var nodrošināt, ka pieteikumu var iesniegt pieteikuma iesniedzējs savu apgādājamo vārdā. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka pilngadīgi apgādājāmie, kas piekrīt pieteikuma iesniegšanai to vārdā, var iesniegt pieteikumu savā vārdā, ja iepriekš minētajā gadījumā patvērumus netiek nodrošināts.

Piepriekšēšana tiek pieprasīta laikā, kad pieteikums tiek iesniegts, vai vēlākais laikā, kad tiek veikta personiskā intervija ar pilngadīgo apgādājamo. Pirms tiek pieprasīta piepriekšēšana, katru pieaugušo no šīm personām privāti informē par attiecīgajām procesuālajām sekām un viņa/viņas tiesībām iesniegt atsevišķu pieteikumu par starptautisko aizsardzību.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka nepilngadīgai personai ir tiesības pašai iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, **ja viņa atbilstoši valsts tiesībām ir spējīga pati piedalīties tiesas procesā**, vai to var izdarīt viņa **likumīgie pārstāvji vai to pilnvaroti pārstāvji. Visos citos gadījumos piemēro 6. punktu.** [Gr. 20]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

6. Dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi ⁽¹⁾ 10. pantā minētajām attiecīgajām iestādēm ir tiesības iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu nepavadītas nepilngadīgas personas vārdā, ja, pamatojoties uz viņa/viņas personiskās situācijas izvērtējumu, šīs iestādes uzskata, ka nepilngadīgajam ir vajadzīga aizsardzība saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva].

7. Dalībvalstis valsts tiesību aktos var noteikt:

a) gadījumus, kad nepilngadīga persona var iesniegt pieteikumu savā vārdā;

b) gadījumus, kad nepavadītas nepilngadīgas personas pieteikums jāiesniedz pārstāvim, kā tas minēts 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

■ [Gr. 21]

8. Dalībvalstis nodrošina, ka robežsardze, policija, imigrācijas iestādes un apcietinājuma telpu darbinieki saņem instrukcijas un nepieciešamo apmācību, **kā konstatēt vajadzību pēc starptautiskās aizsardzības un kā reģistrēt un pārsūtīt** starptautiskās aizsardzības **pieteikumus**. Ja šīs iestādes ir norādītas kā kompetentās iestādes saskaņā ar 1. punktu, instrukcijas ietver pienākumu reģistrēt pieteikumu. Citos gadījumos instrukcijās nosaka, ka pieteikums kopā ar visu attiecīgo informāciju ir jāpārsūta iestādei, kas ir atbildīga par reģistrāciju. [Gr. 22]

Dalībvalstis nodrošina, ka visas citas iestādes, kurās varētu vērsties kāds, kas vēlas iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ir kompetentas konsultēt šādu personu par to, kā un kur viņa var iesniegt šādu pieteikumu, un/vai var pieprasīt, ka šīs iestādes nodod pieteikumu kompetentajai iestādei.

9. Kompetentajām iestādēm starptautiskās aizsardzības pieteikums ir jāreģistrē 72 stundu laikā no brīža, kad persona ir izteikusi vēlēšanos pieprasīt starptautisko aizsardzību, atbilstoši 8. punkta 1. rindkopai.

7. pants

Informācija un konsultēšana robežšķērsošanas punktos un aizturēšanas telpās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par procedūrām saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanu ir pieejama:

a) robežšķērsošanas punktos, tostarp tranzīta zonās, pie ārējām robežām; un

b) aizturēšanas telpās.

2. Dalībvalstis nodrošina mutisko tulkošanu, lai nodrošinātu komunikāciju starp personām, kas vēlas iesniegt pieteikumu par starptautisko aizsardzību un robežsargiem vai aizturēšanas telpu personālu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka organizācijām, kas sniedz **juridisko palīdzību un/vai juridiski pārstāv** starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējus, ir iespēja **ātri** piekļūt robežšķērsošanas punktiem, tostarp tranzīta zonām, un aizturēšanas telpām ■. [Gr. 23]

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas regulē šādu organizāciju klātbūtni šajā pantā minētajās vietās, **ja tās neierobežo pieteikuma iesniedzēju iespējas prasīt padomu un palīdzību**. [Gr. 24]

(1) OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

8. pants

Tiesības palikt dalībvalstī pieteikuma izvērtēšanas kavēšanās gadījumā

1. Pieteikuma iesniedzējiem atļauj palikt dalībvalstī vienīgi procedūras nolūkā, kamēr atbildīgā iestāde ir pieņēmusi **galīgo** lēmumu, **tostarp gadījumos, kuros pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis pārsūdzību, un tik ilgi, cik kompetentā tiesa vai tribunāls to atļauj**. Šīs tiesības palikt nerada tiesības uz uzturēšanās atļauju. [Gr. 25]
2. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumu tikai gadījumā, ja persona iesniedz turpmāku pieteikumu, kā aprakstīts 34. panta 7. punktā, vai ja tās nodos vai izdos personu citai dalībvalstij, ievērojot pienākumus saskaņā ar Padomes pamatlēmumu 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾ vai citādi, vai trešai valstij, izņemot pieteikuma iesniedzēja izcelsmes valsti, vai starptautiskajām krimināltiesām vai tribunāliem.
3. Dalībvalsts var izdot pieteikuma iesniedzēju trešai valstij saskaņā ar 2. punktu tikai tādos gadījumos, ja izdošanas lēmuma rezultāts nebūs tieša vai netieša repatriācija, ar kuru tiek pārkāptas dalībvalsts starptautiskās saistības, **vai pieteikuma iesniedzējam pēc ierašanās trešajā valstī nebūs jācieš necilvēcīgas vai pazemojošas attieksmes dēļ**. [Gr. 26]

9. pants

Pieteikumu izvērtēšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumi netiek noraidīti vai izslēgti no izvērtēšanas, pamatojoties tikai uz to, ka tie nav iesniegti cik ātri vien iespējams.
2. Pārbaudot starptautiskās aizsardzības pieteikumus, vispirms ir jānosaka, vai pieteikumu iesniedzēji ir uzskatāmi par bēgļiem. Ja nē, pārbauda, vai pieteikumu iesniedzējiem ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgās iestādes lēmumi par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem tiek pieņemti pēc atbilstīgas izvērtēšanas. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka:
  - a) pieteikumi tiek izvērtēti un lēmumi tiek pieņemti individuāli, objektīvi un taisnīgi;
  - b) tiek iegūta precīza un aktualizēta informācija no dažādiem avotiem, piemēram, no ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR), Eiropas Patvēruma atbalsta biroja **un starptautiskajām cilvēktiesību organizācijām** par vispārējo situāciju, kas valda pieteikuma iesniedzēju izcelsmes valstīs un, vajadzības gadījumā, valstīs, caur kurām tie ir izbraukuši, un ka šāda informācija ir pieejama darbiniekiem, kas ir atbildīgi par pieteikumu izvērtēšanu un lēmumu pieņemšanu, un gadījumos, kad atbildīgā iestāde to ņem vērā lēmuma pieņemšanas nolūkā, arī pieteikuma iesniedzējam un viņa juridiskajam konsultantam; [Gr. 27]
  - c) darbiniekiem, kas izvērtē pieteikumus un pieņem lēmumus, ir pienācīgas zināšanas par standartiem, kas piemērojami patvēruma jomā, un tiesību aktiem bēgļu jautājumos, **un šie darbinieki ir apguvuši sākotnējo un turpmāko mācību programmu, kas minēta 4. panta 1. punktā**; [Gr. 28]
  - d) darbinieki, kas pārbauda pieteikumus un pieņem lēmumus, ir saņēmuši vajadzīgās instrukcijas un tiem ir iespēja vajadzības gadījumā konsultēties ar ekspertiem par konkrētiem jautājumiem, piemēram, medicīnu, kultūru īpatnībām, bērnu problēmām, ar dzimumu saistītiem jautājumiem **un reliģiskiem vai seksuālās orientācijas jautājumiem**. [Gr. 29]

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp..

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

e) pieteikuma iesniedzējam un viņa juridiskajam konsultantam ir pieejama d) apakšpunktā minētā ekspertu sniegtā informācija. [Gr. 30]

4. Iestādēm, kas minētas V nodaļā, ar atbildīgās iestādes vai pieteikuma iesniedzēja palīdzību vai kā citādi ir piekļuve vispārējai informācijai, kas minēta 3. punkta b) apakšpunktā un kas nepieciešama to uzdevuma izpildei.

5. Dalībvalstis paredz noteikumus attiecībā uz to dokumentu tulkošanu, kas attiecas uz pieteikumu izvērtēšanu.

10. pants

Prasības attiecībā uz atbildīgās iestādes lēmumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumi par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem tiek sniegti rakstiski.
2. Dalībvalstis arī nodrošina ka, gadījumā, ja pieteikums tiek noraidīts **vai apstiprināts** attiecībā uz bēgļa un/vai starptautiskās aizsardzību, lēmumā tiek sniegts **precīzs** faktiskais un juridiskais pamatojums, un informāciju, kā apstrīdēt negatīvu lēmumu, sniedz rakstiski **vienlaikus ar lēmumu un saņēmējs, saņemot lēmumu, to paraksta.** [Gr. 31]

■ [Gr. 32]

3. Piemērojot 6. panta 4. punktu un vienmēr, kad pieteikuma pamatā ir vieni un tie paši fakti, dalībvalstis var pieņemt vienu lēmumu, kas attiecas uz visiem apgādājamajiem.
4. Šā panta 3. punktu nepiemēro gadījumos, kad personas īpašo apstākļu izpaušana viņa/viņas ģimenes locekļiem var apdraudēt šīs personas intereses, tostarp gadījumos, kas saistīti ar vajāšanu, kuras pamatā ir dzimums, **seksuālā orientācija, dzimumidentitāte un**/vai vecums. Šādos gadījumos par attiecīgo personu pieņem atsevišķu lēmumu. [Gr. 33]

11. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju garantijas

1. Ņemot vērā procedūras, kas norādītas III nodaļā, dalībvalstis nodrošina, ka visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem tiek sniegtas šādas garantijas:
  - a) viņus informē valodā, **kuru viņi saprot vai ko viņi varētu saprast**, par procedūru, kas jāievēro, kā arī par to tiesībām un pienākumiem procedūras laikā, un iespējamām sekām, ja tie nepilda savus pienākumus un nesadarbojas ar iestādēm. Viņus informē par termiņiem, kā arī par viņu rīcībā esošajiem līdzekļiem, lai pildītu pienākumu iesniegt faktus, kas minēti Direktīvas [...]/[ES] [Kvalifikācijas direktīva] 4. pantā. Šo informāciju sniedz savlaicīgi, lai nodrošinātu, ka viņi spēj izmantot tiesības, kas garantētas šajā direktīvā, un izpildīt pienākumus, kas izklāstīti 12. pantā; [Gr. 34]
  - b) iesniedzot savu lietu kompetentajām iestādēm, viņi saņem tulka pakalpojumus, kad vien tas nepieciešams. Dalībvalstis uzskata par vajadzīgu sniegt šos pakalpojumus vismaz tādā gadījumā, ja atbildīgā iestāde izsauc pieteikuma iesniedzēju uz interviju, kā tas minēts 13., 14., 15., 16. un 31. pantā, un atbilstīga saziņa nevar tikt nodrošināta bez šādiem pakalpojumiem. Šādā gadījumā un citos gadījumos, kad kompetentās iestādes izsauc, pieteikuma iesniedzēju pakalpojumi tiek apmaksāti no valsts līdzekļiem;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- c) viņiem neliedz iespēju sazināties ar UNHCR vai ar jebkuru citu organizāciju, kas saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem sniedz juridiskās konsultācijas patvēruma meklētājiem;
  - d) viņiem savlaicīgi paziņo, kāds ir atbildīgās iestādes lēmums par viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Ja juridiskais konsultants vai cits padomdevējs juridiski pārstāv pieteikuma iesniedzēju, dalībvalsts var izvēlēties paziņot par lēmumu viņam, nevis starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam;
  - e) viņus informē par atbildīgās iestādes lēmumu valodā, ko **viņi saprot vai ko** viņiem vajadzētu saprast, ja viņiem nepalīdz vai viņus nepārstāv juridiskais konsultants vai cits padomdevējs. Sniegtajā informācijā ir ietverta informācija par to, kā apstrīdēt negatīvu lēmumu saskaņā ar 10. panta 2. punktu. [Gr. 35]
2. Attiecībā uz procedūrām, kas izklāstītas V nodaļā, dalībvalstis nodrošina, ka visi pieteikuma iesniedzēji saņem garantijas, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras minētas šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā.

12. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pienākumi

1. Starptautiskās aizsardzības pieteikuma **iesniedzējiem lūdz palīdzēt** kompetentajām iestādēm noskaidrot **situāciju un darīt zināmu** viņu identitāti, **valstspiederību** un citus elementus, kas minēti Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 4. panta 2. punktā. **Ja pieteikuma iesniedzējiem nav derīgas pases vai pasi aizstājoša dokumenta, viņiem ir jāsadarbojas, lai iegūtu kādu no personu apliecinošiem dokumentiem. Kamēr pieteikuma par starptautisko aizsardzību izskatīšanas laikā to iesniedzējiem ir atļauts uzturēties dalībvalstī, viņiem nepieprasa sazināties ar izcelsmes valsts iestādēm, ja ir pamats domāt, ka viņiem draud vajāšana no attiecīgās valsts puses.** Dalībvalstis var noteikt pieteikuma iesniedzējiem citus pienākumus sadarboties ar kompetentajām iestādēm, ciktāl šie pienākumi ir nepieciešami, lai izskatītu pieteikumu. [Gr. 36]
2. Jo īpaši dalībvalstis var paredzēt, ka:
  - a) pieteikuma iesniedzējam jāziņo kompetentajām iestādēm vai jāierodas tur personiski, vai nu bez kavēšanās, vai noteiktajā laikā;
  - b) pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz to īpašumā esošie dokumenti, kas attiecas uz pieteikuma izvērtēšanu, piemēram, pase;
  - c) pieteikuma iesniedzējam jāinformē kompetentās iestādes par viņu pašreizējo dzīvesvietu vai adresi un par šīs dzīvesvietas vai adreses maiņu cik ātri vien iespējams. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieteikuma iesniedzējam jebkurš paziņojums jāpieņem pēdējā dzīvesvietā vai adresē, ko viņš attiecīgi ir norādījis;
  - d) kompetentās iestādes var pārmeklēt pieteikuma iesniedzēju un priekšmetus, kas atrodas pie viņa, ar noteikumu, ka pārmeklēšanu veic tā paša dzimuma persona, **kas diskrēti izturas pret cilvēka cieņu, kā arī personas fizisko un garīgo neaizskaramību;** [Gr. 37]
  - e) kompetentās iestādes var nofotografēt pieteikuma iesniedzēju; un
  - f) kompetentās iestādes var ierakstīt pieteikuma iesniedzēja mutiskās liecības, nodrošinot, ka viņš ir iepriekš par to informēts.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

13. pants

Personiskā intervija

1. Pirms atbildīgā iestāde pieņem lēmumu, pieteikuma iesniedzējam dod iespēju tikt intervētam par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko veic persona, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenta veikt šādu interviju, **un kas notiek valodā, kuru pieteikuma iesniedzējs saprot**. Intervijas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma **pieņemamību un** būtību vienmēr veic atbildīgās iestādes darbinieki. [Gr. 38]

Ja persona ir iesniegusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu savu apgādājamo vārdā, katram ar pieteikuma iesniedzēju saistītajam pieaugušajam ir jādod iespēja privāti paust savu viedokli un tikt intervētam par savu pieteikumu.

Dalībvalstis valsts tiesību aktos **nosaka** gadījumus, kad nepilngadīgajam tiek dota personiskās intervijas iespēja, **pienācīgi ievērojot bērna intereses un īpašās vajadzības**. [Gr. 39]

2. Personisko interviju par pieteikuma būtību var neveikt, ja:

- a) atbildīgā iestāde var pieņemt pozitīvu lēmumu par bēgļa statusu, pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem; vai
- b) **atbildīgā** iestāde uzskata, ka pieteikuma iesniedzēja stāvoklis nav piemērots tam, lai viņu intervētu, vai viņu nav iespējams intervēt sakarā ar pastāvīgiem apstākļiem, ko viņš nekontrolē. Šābu gadījumā **atbildīgā** iestāde konsultējas ar medicīnas ekspertu, lai noskaidrotu, vai šāds stāvoklis ir īslaicīgs vai pastāvīgs. [Gr. 40]

Ja **atbildīgā iestāde** nenodrošina pieteikuma iesniedzējam vai, attiecīgā gadījumā, apgādājamajam personiskās intervijas iespēju, ievērojot b) punktu, **atbildīgā iestāde ļauj** pieteikuma iesniedzējam vai apgādājamajam **noteikt citu personiskās intervijas laiku un** iesniegt turpmāku informāciju. [Gr. 41]

■ [Gr. 42]

3. Personiskās intervijas neveikšana saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu neietekmē nelabvēlīgi atbildīgās iestādes lēmumu.

4. Neatkarīgi no 25. panta 1. punkta dalībvalstis, pieņemot lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, var ņemt vērā faktu, ka pieteikuma iesniedzējs neieradās uz personisko interviju, ja vien viņam nebija svarīgi neierašanās iemesli.

14. pants

Prasības attiecībā uz personisko interviju

1. Personiskā intervija parasti notiek bez ģimenes locekļu klātbūtnes, ja vien atbildīgā iestāde neuzskata, ka atbilstīgai izvērtēšanai ir nepieciešama citu ģimenes locekļu klātbūtne.
2. Personiskā intervija notiek apstākļos, kas nodrošina atbilstīgu konfidencialitāti.
3. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personiskās intervijas tiek veiktas tādos apstākļos, kas ļauj pieteikumu iesniedzējiem sniegt vispusīgu savu pieteikumu pamatojumu. Šajā aspektā dalībvalstis:
  - a) nodrošina, ka persona, kas veic interviju, ir **kvalificēta, apmācīta un** kompetenta, lai ņemtu vērā personiskos **un** vispārējos apstākļus, kas saistīti ar pieteikumu, tostarp pieteikuma iesniedzēja kultūras izcelsmi, dzimumu, **seksuālo orientāciju, dzimuma identitāti** vai neaizsargātību; [Gr. 43]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) ja vien iespējams, nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēju intervē tā paša dzimuma persona, ja attiecīgais pieteikuma iesniedzējs to ir pieprasījis;
  - c) izvēlas kompetentu tulku, kas ir spējīgs nodrošināt atbilstīgu saziņu starp pieteikuma iesniedzēju un intervētāju **un ievēro rīcības kodeksu, kurā noteiktas tulka tiesības un pienākumi**. Komunikācijai nav obligāti jānotiek valodā, kurai priekšroku dod pieteikuma iesniedzējs, ja pastāv arī cita valoda, kurā viņš ir spējīgs skaidri sazināties. Ja vien iespējams, dalībvalstis nodrošina tā paša dzimuma tulku, ja pieteikuma iesniedzējs to ir pieprasījis; [Gr. 44]
  - d) nodrošina, ka persona, kas veic interviju par starptautiskās aizsardzības pieteikuma būtību, nav formas tērpā;
  - e) nodrošina, ka intervijas ar bērniem notiek bērniem piemērotā veidā **un tās vada persona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo īpašajām vajadzībām**. [Gr. 45]
4. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz trešo personu klātbūtni personiskajā intervijā.

15. pants

Personiskās intervijas saturs

Veicot personisku interviju par starptautiskās aizsardzības pieteikuma būtību, atbildīgā iestāde nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir pienācīga iespēja izklāstīt elementus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 4. panta 1. un 2. punktu pamatotu viņa/viņas pieteikumu par starptautisko aizsardzību. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) pieteikuma iesniedzējam uzdotie jautājumi kalpo tam, lai izvērtētu viņa/viņas vajadzību pēc starptautiskās aizsardzības saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva];
- b) pieteikuma iesniedzējam ir pienācīga iespēja paskaidrot iespējami trūkstošos elementus pieteikuma pamatošanai un/vai iespējamās neatbilstības vai pretrunas savos apgalvojumos.

16. pants

Personiskās intervijas pilns pieraksts un ziņojums par to

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katra personiskā intervija tiek pilnībā pierakstīta.
2. Dalībvalstis personiskās intervijas beigās pieprasa pieteikuma iesniedzēja apstiprinājumu personiskās intervijas pieraksta saturam. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir iespēja izteikt piezīmes un/vai sniegt precizējumus par pierakstā sastopamajiem pārpratumiem un nepareizu izklāstu.
3. Ja pieteikuma iesniedzējs atsakās apstiprināt intervijas pieraksta saturu, šādas atsācīšanās iemeslus ieraksta pieteikuma iesniedzēja lietā.

Pieteikuma iesniedzēja atteikšanās apstiprināt pieraksta saturu nekavē atbildīgo iestādi pieņemt lēmumu par viņa pieteikumu.

4. Neskarot 1. un 2. punktu, dalībvalstis var nodrošināt rakstiska ziņojuma sagatavošanu par personisko interviju, kurā iekļauj vismaz būtisko informāciju par pieteikumu, kā to izklāstījis pieteikuma iesniedzējs. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka personiskās intervijas pilns pieraksts ir pievienots ziņojumam.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikumu iesniedzēji var savlaicīgi piekļūt intervijas pilnam pierakstam un, ja tāds ir, ziņojumam par personisko interviju, pirms atbildīgā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

17. pants

Tiesu medicīnas ziņojumi

1. Dalībvalstis pēc pieteikumu iesniedzēju pieprasījuma ļauj tiem iziet medicīnisku pārbaudi, ar kuru varētu pierādīt apgalvojumus par iepriekš pārciestu vajāšanu vai smagu kaitējumu. Šim nolūkam dalībvalstis piešķir pieteikumu iesniedzējiem pamatotu laika posmu, lai iesniegtu atbildīgajai iestādei medicīnisku izziņu.

2. Neskarot 1. punktu, gadījumos, kad ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs cieš no posttraumatiskā stresa sindroma, atbildīgā iestāde nodrošina medicīnisko pārbaudi, ja pieteikuma iesniedzējs tai piekrīt.

3. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai 2. punktā minētās medicīniskās pārbaudes nolūkiem būtu nodrošināta objektīva un kvalificēta medicīniskā ekspertīze **un lai attiecībā uz nepilngadīgajiem pieteikuma iesniedzējiem tiktu izvēlētas mazāk invazīvas medicīniskās pārbaudes.** [Gr. 46]

4. Dalībvalstis paredz citus noteikumus un pasākumus spīdzināšanas un cita veida fiziskas, seksuālas vai psiholoģiskas vardarbības simptomu identificēšanai un dokumentēšanai.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kas intervē pieteikumu iesniedzējus saskaņā ar šo direktīvu, apmāca identificēt spīdzināšanas simptomus.

6. Atbildīgā iestāde 1. un 2. punktā minēto medicīnisko pārbaūžu rezultātus izvērtē kopā ar citiem pieteikuma elementiem. Tos jo īpaši ņem vērā, lai noteiktu, vai pieteikuma iesniedzēja apgalvojumi ir ticami un pietiekami.

18. pants

Tiesības uz konsultācijām par procesuāliem un juridiskajiem aspektiem, juridisku palīdzību un pārstāvību
[Gr. 47]

1. Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem jādod iespēja visos procedūras posmos, tostarp pēc negatīva lēmuma pieņemšanas efektīvi konsultēties ar juridisko vai citu padomdevēju, kuru pieļauj vai atļauj valsts tiesību akti, par jautājumiem, kas saistīti ar to starptautiskās aizsardzības pieteikumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc pieprasījuma tiek garantēta bezmaksas juridiskā palīdzība un/vai pārstāvniecība saskaņā ar 3. punktu. Šajā nolūkā dalībvalstis:

a) nodrošina bezmaksas **konsultācijas par procesuālajiem un juridiskajiem aspektiem** III nodaļā paredzētajās procedūrās. Tas ietver vismaz pieteikuma iesniedzēja nodrošināšanu ar informāciju par procedūru viņa/viņas īpašo apstākļu kontekstā, **nepieciešamo procesuālo dokumentu sastādīšanu, tostarp arī personiskās intervijas laikā**, un juridiskā un faktiskā pamatojuma izskaidrošanu negatīva lēmuma gadījumā. **Šīs konsultācijas var sniegt kvalificēta nevalstiska organizācija vai kvalificēti speciālisti;** [Gr. 48]

b) nodrošina bezmaksas juridisku palīdzību vai pārstāvniecību V nodaļā paredzētajām procedūrām. Tas ietver vismaz pieprasīto procesuālo dokumentu sagatavošanu un piedalīšanos pirmās instances tiesas vai tribunāla sēdē pieteikuma iesniedzēja vārdā. **[Grozījums neattiecas uz visām valodām]**

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. Dalībvalstis savos valsts tiesību aktos var paredzēt, ka bezmaksas juridiskā palīdzība un/vai pārstāvniecība tiek garantēta:

- a) tikai tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuriem nav pietiekamu līdzekļu; un/vai
- b) tikai attiecībā uz **pakalpojumiem, kurus sniedz** juridiskie konsultanti vai citi padomdevēji, kas ir īpaši norādīti valsts tiesību aktos, lai palīdzētu starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem un/vai lai viņus pārstāvētu; [Gr. 50]

Attiecībā uz V nodaļā paredzētajām procedūrām dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem *nodrošināt* bezmaksas juridisku palīdzību un/vai pārstāvību pieteikumu iesniedzējiem tikai tiktāl, cik tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu viņiem tiesu iestāžu efektīvu pieejamību. Dalībvalstis *garantē*, ka juridiskā palīdzība un/vai pārstāvība, kas tiek *nodrošināta* saskaņā ar šo punktu, nav patvaļīgi ierobežota. **Dalībvalstis var nolemt piešķirt šādu juridisko palīdzību un/vai pārstāvību tikai tādā gadījumā, ja, pēc tiesas domām, ir pietiekami liela varbūtība, ka lietas iznākums būs sekmīgs.** [Gr. 51]

4. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz šādu juridiskās palīdzības un/vai pārstāvniecības lūgumu iesniegšanu un izskatīšanu.

5. Dalībvalstis **atļauj un palīdz** nevalstiskajām organizācijām **pieņemt** bezmaksas juridisko palīdzību un/vai **pārstāvību** starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem procedūrās, kas paredzētas III un/vai V nodaļā. [Gr. 52]

6. Dalībvalstis arī var:

- a) piemērot naudas ierobežojumus un/vai termiņus attiecībā uz bezmaksas juridiskās palīdzības nodrošināšanu un/vai pārstāvniecību, ar noteikumu, ka šādi ierobežojumi patvaļīgi neierobežo piekļuvi juridiskajai palīdzībai un/vai pārstāvniecībai;
- b) nodrošināt, ka attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem jautājumos par maksām un citiem izdevumiem nepiemēro izdevīgākus nosacījumus kā tie, ko parasti piemēro dalībvalstu valstspiederīgajiem saistībā ar juridisko palīdzību.

7. Dalībvalstis var pieprasīt daļēju vai pilnu atmaksu par jebkuriem piešķirtajiem izdevumiem, ja pieteikuma iesniedzēja finansiālā situācija ir ievērojami uzlabojusies vai ja lēmums piešķirt šādu pabalstu tika pieņemts, pamatojoties uz nepatiesu informāciju, ko iesniedzis pieteikuma iesniedzējs.

19. pants

Juridiskās palīdzības un pārstāvniecības kompetence

1. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, kuru kā tādu atļauj vai pieļauj valsts tiesību akti un kurš sniedz palīdzību vai pārstāv starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, var piekļūt tādai informācijai pieteikuma iesniedzēja lietā, par kuru ir pieņemts lēmums vai jāpieņem lēmums.

Dalībvalstis var pieļaut izņēmumu gadījumā, ja šādas informācijas vai avotu atklāšana varētu kaitēt valsts drošībai, to organizāciju vai personu drošībai, kas sniedz šādu informāciju, vai to personu drošībai, uz ko informācija attiecas, vai ja varētu tikt kompromitētas izmeklēšanas intereses saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes, vai dalībvalstu starptautiskās attiecības. Šādos gadījumos dalībvalstis:

- a) piešķir piekļuvi informācijai vai konkrētajiem avotiem vismaz juridiskajam padomdevējam, kas ir izgājis drošības pārbaudi, ciktāl informācija ir saistīta ar pieteikuma pārbaudi vai lēmuma pieņemšanu par starptautiskās aizsardzības atņemšanu;
- b) nodrošina piekļuvi informācijai vai konkrētajiem avotiem iestādēm, kas minētas V nodaļā, izņemot.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

2. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, kas sniedz palīdzību vai pārstāv starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, var piekļūt slēgtajām zonām, piemēram, aizturēšanas telpām un tranzīta zonām, lai varētu konsultēt šo pieteikuma iesniedzēju.

Dalībvalstis var ierobežot pieteikumu iesniedzēju apmeklēšanas iespēju slēgtajās zonās tikai tad, ja šādi ierobežojumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir objektīvi nepieciešami šādas zonas drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai administratīvajai vadībai vai lai nodrošinātu pieteikuma atbilstīgu izvērtēšanu, nodrošinot, ka juridiskā konsultanta vai cita padomdevēja piekļuve nav tādējādi pārmērīgi ierobežota vai padarīta par neiespējamu.

3. Dalībvalstis atļauj pieteikuma iesniedzējam ierasties uz interviju kopā ar juridisko konsultantu vai citu padomdevēju, kuru kā tādu atļauj vai pieļauj valsts tiesību akti, **vai kopā ar kvalificētu ekspertu.** [Gr. 53]

4. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz juridisko konsultantu vai citu padomdevēju klātbūtni visās procedūras intervijās, neskarot šo pantu vai 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Dalībvalstis var pieprasīt pieteikuma iesniedzēja klātbūtni personiskajā intervijā, pat ja viņu saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem pārstāv šāds juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, un var pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs personīgi atbild uz uzdotajiem jautājumiem.

Juridiskā konsultanta vai cita padomdevēja neesamība neliedz atbildīgajai iestādei veikt personisko interviju ar pieteikuma iesniedzēju, neskarot 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

20. pants

Pieteikumu iesniedzēji ar īpašām vajadzībām

1. **Saskaņā ar 21. pantu Direktīvā [...]/.../ES] [ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai] (Uzņemšanas nosacījumu direktīva) dalībvalstis savos tiesību aktos paredz procedūru, kā pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma saņemšanas pārbaudīt, vai pieteikuma iesniedzējam ir īpašas vajadzības, un kā noteikt šo vajadzību raksturu.** [Gr. 54]

2. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pieteikumu iesniedzējiem ir dota iespēja izklāstīt pieteikumu elementus, cik vien pilnīgi iespējams un ar visiem iespējamiem pierādījumiem. Ja vajadzīgs, piešķir termiņu pagarinājumus, lai viņiem būtu iespēja iesniegt pierādījumus vai veikt citas vajadzīgās darbības saistībā ar procedūru.

3. Ja atbildīgā iestāde uzskata, ka pieteikuma iesniedzējs ir cietis no spīdzināšanas, izvarošanas vai cita veida fiziskas, seksuālas vai psiholoģiskas vardarbības, kā aprakstīts 21. pantā Direktīvā [...]/.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva], pieteikuma iesniedzējam jāpiešķir pietiekams laiks un attiecīgs atbalsts, lai sagatavotos personiskai intervijai par sava pieteikuma būtību. **Īpašu vērību pievērš pieteikuma iesniedzējiem, kuri savu seksuālo orientāciju nedara zināmu uzreiz.** [Gr. 55]

4. Direktīvas 28. panta 6. un 7. punktu nepiemēro šā panta 3. punktā minētajiem pieteikumu iesniedzējiem.

5. **Ievērojot 18. pantā izklāstītos noteikumus, pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām vajadzībām nodrošina bezmaksas juridisko palīdzību visās šajā direktīvā paredzētajās procedūrās.** [Gr. 56]

21. pants

Garantijas nepavadītām nepilngadīgām personām

1. Ņemot vērā visas procedūras, kas paredzētas šajā direktīvā, un neskarot 13., 14. un 15. pantu, dalībvalstis:

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- a) cik ātri vien iespējams veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārstāvis pārstāv un sniedz palīdzību nepavadītai nepilngadīgai personai attiecībā uz pieteikuma iesniegšanu izvērtēšanu. Pārstāvim jābūt objektīvam un ar nepieciešamo pieredzi bērnu aprūpes jomā. Šis pārstāvis var arī būt pārstāvis, kas minēts Direktīvā [.../.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva]; [**Grozījums neattiecas uz visām valodām**]
- b) nodrošina, ka pārstāvim tiek sniegta iespēja informēt nepavadītu nepilngadīgu personu par intervijas nozīmi un iespējamām sekām un, vajadzības gadījumā, informēt par to, kā sagatavoties intervijai. Dalībvalstis nodrošina, ka pārstāvis un/vai juridiskais padomdevējs vai cits konsultants, kura klātbūtni šādā statusā pieļauj valsts tiesību akti, **vai kāds cits kvalificēts eksperts** piedalās intervijā un viņam ir iespēja uzdot jautājumus vai sniegt komentārus, ciktāl to atļauj intervētājs.

Dalībvalstis var pieprasīt nepavadītas nepilngadīgas personas klātbūtni personiskajā intervijā, pat ja ir ieradies pārstāvis. [Gr. 58]

■ [Gr. 59]

2. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) gadījumā, ja nepavadītai nepilngadīgai personai ir personiskā intervija par viņas starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kā tas minēts 13., 14. un 15. pantā, interviju veic persona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo personu īpašajām vajadzībām **un tiesībām**; [Gr. 60]

- b) amatpersona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo personu īpašajām vajadzībām **un tiesībām**, sagatavo atbildīgās iestādes lēmumu par nepavadītas nepilngadīgas personas pieteikumu. [Gr. 61]

3. Saskaņā ar 18. panta nosacījumiem nepavadītām nepilngadīgām personām **un viņu ieceltajiem pārstāvjiem, ievērojot visas šīs direktīvas procedūras**, piešķir bezmaksas **juridiskas konsultācijas par procesuālajiem un juridiskajiem jautājumiem un nodrošina juridisko bezmaksas pārstāvību**. [Gr. 62]

4. Dalībvalstis var izmantot medicīnisko apskati, lai noteiktu nepavadītas nepilngadīgas personas vecumu saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma izvērtēšanu, ja viņas vispārīgie apgalvojumi vai citi attiecīgie pierādījumi dalībvalstīm izraisa šaubas par personas vecumu. **Ja šaubas saglabājas pēc medicīniskās pārbaudes, lēmumu vienmēr pieņem par labu nepavadītai nepilngadīgai personai**. [Gr. 63]

Visas medicīniskās pārbaudes veic, pilnībā ievērojot personas cieņu un izvēloties **visdrošākās un** pēc iespējas mazāk invazīvas pārbaudes, **kuras veic kvalificēti un objektīvi medicīnas eksperti**. [Gr. 65]

Gadījumos, kad tiek izmantota medicīniskā apskate, dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) nepavadītas nepilngadīgas personas tiek informētas pirms to starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas un valodā, **ko viņas varētu saprast**, par iespēju, ka viņu vecums var tikt noteikts medicīniskā apskatē. Tas ietver informāciju par apskates metodi un iespējamo medicīniskās apskates rezultātu ietekmi uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma izvērtēšanu, kā arī par sekām, kas varētu rasties, ja nepavadīta nepilngadīga persona atsakās no medicīniskās izmeklēšanas; [Gr. 66]

- b) nepavadītas nepilngadīgas personas un/vai to pārstāvji piekrīt veikt apskati, lai noteiktu attiecīgo nepilngadīgo personu vecumu; un

- c) lēmums noraidīt tādas nepavadītas nepilngadīgas personas starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas atteicās no medicīniskās apskates, nav balstīts uz šo atteikšanos. [Gr. 67]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Fakts, ka nepavadīta nepilngadīga persona ir atteikusies no medicīniskās apskates, nekavē atbildīgo iestādi pieņemt lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

5. Attiecībā uz nepavadītām nepilngadīgām personām nepiemēro 28. panta 6. un 7. punktu, 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 36. pantu.

6. Īstenojot šo pantu, dalībvalstīm visupirms jāņem vērā bērna intereses.

22. pants

Aizturēšana

1. Dalībvalstis neaiztur personu tikai tāpēc, ka šī persona ir starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs. Aizturēšanas pamatojums un nosacījumi, kā arī starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem pieejamās garantijas ir atbilstīgas Direktīvas [.../.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva] noteikumiem.

2. Ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs tiek aizturēts, dalībvalstis nodrošina, ka pastāv iespēja paātrināti veikt izskatīšanu tiesā saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva].

23. pants

Nepilngadīgo personu aizturēšana

Nepilngadīgo personu aizturēšana ir stingri aizliegta jebkuros apstākļos. [Gr. 68]

24. pants

Procedūra pieteikuma atsaukšanas gadījumā

1. Ciktāl dalībvalstis paredz pieteikuma skaidras atsaukšanas iespēju saskaņā ar valsts tiesību aktiem, gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs skaidri atsauc savu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde pieņem lēmumu *izbeigt izskatīšanu, un paskaidro pieteikuma iesniedzējam atsaukšanas sekas. [Gr. 69]*

2. Dalībvalstis var arī pieņemt lēmumu, ka atbildīgā iestāde var nolemt pārtraukt izskatīšanu bez lēmuma pieņemšanas. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde izdara par to ierakstu pieteikuma iesniedzēja lietā.

25. pants

Procedūra pieteikuma netiešas atsaukšanas vai atteikšanās gadījumā

1. Ja pastāv vērā ņemams iemesls uzskatīt, ka *patvēruma meklētājs bez pamatota iemesla* ir netieši atsaucis vai atteicies no sava *patvēruma* pieteikuma, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde pieņem lēmumu *vai nu* pārtraukt izvērtēšanu, *vai noraidīt pieteikumu, pamatojoties uz to, ka patvēruma meklētājs nav pierādījis tiesības uz bēgļa statusu saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] un papildus jau minētajiem iemesliem vēl arī:*

— *atteicies sadarboties; vai*

— *nelikumīgi aizbēdzis; vai*

— *viņam, visticamāk, nav tiesību uz starptautisko aizsardzību;*

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

— **viņa izcelsmes valsts ir droša trešā valsts saskaņā ar 37. pantu vai arī viņš tādu šķērsojis.** [Gr. 103]

Dalībvalstis var pieņemt, ka pieteikuma iesniedzējs ir netieši atsaucis vai atteicies no sava starptautiskās aizsardzības pieteikuma, ja ir noskaidrots, ka:

- a) viņš nav atbildējis uz prasību nodrošināt informāciju, kas ir būtiska viņa pieteikumam saistībā ar Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 4. pantu, vai nav ieradies uz personisko interviju, kā tas noteikts 13., 14., 15. un 16. pantā, izņemot gadījumus, ja pieteikuma iesniedzējs saprātīgā laikā pierāda, ka nav izpildījis šīs prasības no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ;
- b) viņš ir aizbēdzis vai bez atļaujas atstājis vietu, kur dzīvoja vai tika turēts, saprātīgā laikā neinformējot par to atbildīgo iestādi, vai viņš saprātīgā laikā nav izpildījis paziņošanas pienākumu vai citas saistības sniegt informāciju.

Lai īstenotu šos noteikumus, dalībvalstis var noteikt termiņus vai izstrādāt pamatnostādnes.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam, kas atkal piesakās atbildīgajā iestādē pēc tam, kad ir pieņemts lēmums *izbeigt izskatīšanu*, kā tas minēts šā panta 1. punktā, ir tiesības pieprasīt, ka viņa lietas izskatīšana tiek atsākta. **Vienas patvēruma procedūras laikā var iesniegt tikai vienu pieprasījumu atsākt lietas izskatīšanu.** [Gr. 70]

Dalībvalstis nodrošina, ka šāda persona netiek pārvietota pretēji nrepatriēšanas principam.

Dalībvalstis var ļaut atbildīgai iestādei atsākt izskatīšanu tajā stadijā, kad tā tika pārtraukta.

3. Šis pants neskar Regulu (ES) Nr. .../... [Dublinas regula].

26. pants

UNHCR loma

1. Dalībvalstis ļauj UNHCR:

- a) piekļūt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, tostarp tiem, kas ir aizturēti un atrodas lidostu vai ostu tranzīta zonās;
- b) piekļūt informācijai par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, procedūras gaitu, kā arī par pieņemtajiem lēmumiem, nodrošinot, ka pieteikuma iesniedzējs tam piekritis;
- c) veicot uzraudzības pienākumus saskaņā ar Ženēvas konvencijas 35. pantu, paust savus uzskatus jebkurai kompetentajai iestādei par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem jebkurā procedūras stadijā.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz organizāciju, kas darbojas attiecīgās dalībvalsts teritorijā UNHCR vārdā saskaņā ar vienošanos ar šo dalībvalsti.

27. pants

Informācijas vākšana par individuāliem gadījumiem

Lai izvērtētu individuālus gadījumus, dalībvalstis:

- a) neatklāj informāciju par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem vai faktu, ka pieteikums ir ticis iesniegts, iespējamiem vajātājiem vai personām, kas nodarījušas smagu kaitējumu;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) neiegūst informāciju no vajātājiem vai smaga kaitējuma nodarītājiem tādā veidā, lai šādas personas tiktu informētas par faktu, ka konkrētais pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis pieteikumu, kā arī, ja šādi tiktu kaitēts pieteikuma iesniedzēja un viņa apgādājamo fiziskajai veselībai vai to viņa ģimenes locekļu brīvībai un drošībai, kas joprojām dzīvo izcelsmes valstī. [Gr. 71]

III NODAĻA

PIRMĀS INSTANCES PROCEDŪRAS

I SADAĻA

28. pants

Izvērtēšanas procedūra

1. Dalībvalstis izskata starptautiskās aizsardzības pieteikumus izvērtēšanas procedūrā saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas izklāstītas II nodaļā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka šāda procedūra tiek pabeigta cik ātri vien iespējams, neskarot atbilstīgu un pilnīgu izvērtēšanu.
3. Dalībvalstis nodrošina procedūras pabeigšanu 6 mēnešu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas.

Dalībvalsts šo termiņu var pagarināt vēl par sešiem mēnešiem atsevišķos gadījumos, kas ietver sarežģītus faktiskus un juridiskus jautājumus.

4. Ja lēmumu nav iespējams pieņemt 3. punkta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgais pieteikuma iesniedzējs:

- a) tiek informēts par kavējumu; un
- b) pēc viņa/viņas pieprasījuma saņem informāciju par kavējuma iemesliem un termiņu, kurā gaidāms lēmums par viņa pieteikumu.

Ja lēmums netiek pieņemts 3. punktā noteiktajā termiņā, šādas neizpildes sekas nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

5. **Atbildīgās iestādes** var noteikt prioritātes starptautiskās aizsardzības pieteikuma izvērtēšanai saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā: [Gr. 73]

- a) ja pieteikums šķiet pienācīgi pamatots;
- b) **ja** pieteikuma iesniedzējam ir īpašas vajadzības, **jo īpaši, ja tā ir nepilngadīga nepavadīta persona**; [Gr. 74]
- c) citos gadījumos, izņemot 6. punktā minētos pieteikumus.

6. Dalībvalstis var noteikt, ka izvērtēšanas procedūra saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā, tiek paātrināta, ja:

- a) pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot savu pieteikumu un izklāstot faktus, ir norādījis tikai tos jautājumus, kas nav svarīgi par to, vai viņu var kvalificēt kā bēgļi vai personu, kam ir tiesības uz alternatīvu aizsardzību saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva]; vai

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) *pieteikuma iesniedzējs nepārprotami nevar tikt kvalificēts kā bēglis vai viņam nevar piešķirt bēgļa statusu dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva]; vai [Gr. 105]*
- c) pieteikuma iesniedzējs ir no drošas izcelsmes valsts šīs direktīvas nozīmē, vai
- d) pieteikuma iesniedzējs ir maldinājis iestādes, iesniedzot nepatiesu informāciju vai dokumentus vai neiesniedzot atbilstīgu informāciju vai dokumentus saistībā ar savu identitāti un/vai valstspiederību, kas varētu negatīvi ietekmēt lēmumu; vai
- e) pastāv iespējamība, ka viņš ar ļaunu nolūku ir iznīcinājis vai izmetis identitātes vai ceļojuma dokumentu, kas būtu palīdzējis noteikt viņa identitāti vai valstspiederību; vai
- f) *pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis acīmredzami nekoncekventu, pretrunīgu, neticamu, nepietiekamu vai maldinošu informāciju, kas rada pieņēmumu, ka viņa prasība saistībā ar vajāšanu, kas minēta Direktīvā [...]/.../EK [Kvalifikācijas direktīva], ir nepārliciecināma; vai [Gr. 75]*
- g) *pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis turpmāku pieteikumu, skaidri nenorādot nekādus jaunus atbilstīgus elementus attiecībā uz viņa konkrētajiem apstākļiem vai situāciju viņa izcelsmes valstī; vai [Gr. 107]*
- h) *pieteikuma iesniedzējs bez pamatota iemesla nav iesniedzis savu pieteikumu agrāk, lai gan viņam šāda iespēja bija; vai [Gr. 108]*

■ [Gr. 76]

- i) pieteikuma iesniedzējs iesniedz pieteikumu galvenokārt tāpēc, lai kavētu vai izjauktu agrāka vai nenovēršama lēmuma spēkā stāšanos, kā rezultātā tiktu īstenota viņa pārvietošana, vai
- j) *pieteikuma iesniedzējs bez pietiekama pamatojuma nav izpildījis pienākumu sadarboties viņa lietas faktu pārbaudē un viņa identitātes noteikšanā, kā minēts Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 4. panta 1. un 2. punktā vai šīs direktīvas 12. panta 1. punktā un 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā, kā arī 25. panta 1. punktā; vai [Gr. 109]*
- k) *pieteikuma iesniedzējs ieceļojis dalībvalsts teritorijā nelikumīgi vai paildzinājis savu uzturēšanos valstī nelikumīgi un bez pietiekama iemesla nav vērsies iestādēs, un/vai nav tiklīdz iespējams iesniedzis patvēruma pieteikumu, ņemot vērā viņa ieceļošanas apstākļus; vai [Gr. 110]*
- l) *nopietnu iemeslu dēļ ieteikuma iesniedzējs rada draudus dalībvalsts drošībai vai pieteikuma iesniedzējs ir bijis izraidīts no valsts sabiedriskās drošības un kārtības iemeslu dēļ saskaņā ar valsts tiesību aktiem. [Gr. 77]*

7. Ja pieteikums nav pamatots, kā minēts 29. pantā, un ir konstatēts jebkurš no šā panta 6. pantā minētajiem apstākļiem, dalībvalstis pēc piemērotas un rūpīgas pārbaudes var noraidīt pieteikumu kā acīmredzami nepamatotu.

8. Dalībvalstis nosaka pamatotus termiņus lēmuma pieņemšanai pirmajā instancē saskaņā ar 6. pantu.

9. Fakts, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums tika iesniegts pēc nelikumīgas ieceļošanas teritorijā vai pie robežas, tostarp tranzīta zonās, kā arī dokumentu neesamība **šķērsojot robežu** vai viltotu dokumentu lietošana, pats par sevi nav automātisks iemesls paātrinātai pārbaudes procedūrai. [Gr. 78]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

29. pants

Nepamatoti pieteikumi

▮ Dalībvalstis uzskata starptautiskās aizsardzības pieteikumu par nepamatotu tikai tādā gadījumā, ja atbildīgā iestāde ir noteikusi, ka pieteikuma iesniedzēju nekvalificē kā tiesīgu saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva]. [Gr. 79]

II SADAĻA

30. pants

Nepieņemami pieteikumi

1. Papildus gadījumiem, kad pieteikums netiek izvērtēts saskaņā ar Regulu [Nr. .../...][Dublinas regula], dalībvalstīm nav jāizvērtē, vai pieteikuma iesniedzēju var kvalificēt kā tiesīgu saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu .../.../ES [Kvalifikācijas direktīva], ja pieteikums tiek uzskatīts par nepieņemamu saskaņā ar šo pantu.

2. Dalībvalstis var uzskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja:

- a) cita dalībvalsts ir piešķīrusi bēgļa statusu;
- b) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par pieteikuma iesniedzēja pirmo patvēruma valsti saskaņā ar 32. pantu;
- c) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par pieteikuma iesniedzējam drošu trešo valsti saskaņā ar 37. pantu;
- d) pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis identisku pieteikumu pēc galīgā lēmuma;
- e) pieteikuma iesniedzēja apgādājamaais iesniedz pieteikumu pēc tam, kad viņš saskaņā ar 6. panta 4. punktu piekrita, ka viņa lieta ir daļa no pieteikuma, kas iesniegts viņa vārdā, un nav faktu, kas saistīti ar apgādājamā situāciju, kas attaisno atsevišķu pieteikumu.

31. pants

Īpašie noteikumi intervijai par pieteikuma pieņemamību

1. Dalībvalstis pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikuma nepieņemamību ļauj pieteikumu iesniedzējiem paust savus uzskatus par 30. pantā minēto pamatojumu piemērošanu viņu konkrētajiem apstākļiem. Šim nolūkam **atbildīgā iestāde** veic personisku interviju par pieteikuma pieņemamību. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumus tikai saskaņā ar 35. pantu turpmāku pieteikumu gadījumā. [Gr. 80]

2. Šā panta 1. punkts neskar Regulas (ES) Nr. .../... [Dublinas regula] 5. pantu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgās iestādes darbinieks, kurš veic interviju par pieteikuma pieņemamību, nav formas tērpā. [Gr. 81]

32. pants

Pirmās patvēruma valsts koncepcija

Valsts var tikt uzskatīta par pirmo patvēruma valsti konkrētam starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam, ja:

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- a) viņš šajā valstī ir ticis atzīts par bēgli un viņš var joprojām gūt labumu no šādas aizsardzības, vai vai
  - b) viņš bauda citādu **efektīvu** aizsardzību šajā valstī, tostarp nerpatriēšanas principa piemērošanu; [Gr. 82]
- ar noteikumu, ka viņš tiks atpakaļuzņemts šajā valstī.

Piemērojot pirmās patvēruma valsts koncepciju konkrētiem starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja apstākļiem, dalībvalstis **ņem** vērā 37. panta 1. punktu.

Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs apstrīdēt pirmās patvēruma valsts koncepcijas piemērošanu, pamatojoties uz iemeslu, ka minētā pirmā patvēruma valsts konkrētajā gadījumā nav droša. [Gr. 83]

■ [Gr. 84]

III SADAĻA

■ [Gr. 85]

33. pants

Drošas izcelsmes valsts koncepcija

1. Trešā valsts, kas norādīta kā droša izcelsmes valsts saskaņā ar šo direktīvu var, pēc individuālas pieteikuma izvērtēšanas, tikt uzskatīta par drošu izcelsmes valsti konkrētajam pieteikuma iesniedzējam tikai tādā gadījumā, ja:

- a) viņam ir šīs valsts valstspiederība; vai
  - b) viņš ir bezvalstnieks un pirms tam bija pastāvīgi dzīvojis šajā valstī;
  - c) un viņš nav iesniedzis nekādu nopietnu pamatojumu, lai uzskatītu, ka konkrētā valsts nav droša izcelsmes valsts viņa konkrētajos apstākļos un saistībā ar viņa kvalificēšanu kā bēgli vai personu, kurai tiesības uz alternatīvu aizsardzību saskaņā ar [Direktīvu .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva].
2. Dalībvalstis paredz valsts tiesību aktos turpmākus noteikumus un modalitātes drošas izcelsmes valsts koncepcijas piemērošanai.

IV SADAĻA

34. pants

Turpmāks pieteikums

1. Ja persona, kas ir iesniegusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu dalībvalstī, iesniedz papildu faktus vai turpmāku pieteikumu tajā pašā dalībvalstī, konkrētā dalībvalsts izvērtē šos papildu faktus vai turpmākā pieteikuma elementus, izskatot iepriekšējo pieteikumu vai lēmumu, pret ko celta pārsūdzība vai administratīvā sūdzība, ciktāl **atbildīgā iestāde** var ņemt vērā un izskatīt visus elementus, kas iekļauti papildu faktos vai turpmākajā pieteikumā. [Gr. 87]

2. Lai pieņemtu lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamību saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu, dalībvalstis var piemērot specifisku procedūru, kā tas minēts šā panta 3. punktā, ja persona iesniedz turpmāku starptautiskās aizsardzības pieteikumu

- a) pēc tam, kad iepriekšējais pieteikums ir ticis atsaukts saskaņā ar 24. pantu;
- b) pēc tam, kad ir pieņemts galīgais lēmums par iepriekšējo pieteikumu.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. Turpmākais starptautiskās aizsardzības pieteikums tiek vispirms pakļauts sākotnējai izvērtēšanai, vai pēc iepriekšējā pieteikuma atsaukšanas vai pēc lēmuma pieņemšanas, kas minēts šā panta 2. punkta b) apakšpunktā, ir konstatēti jauni elementi vai pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis jaunu informāciju saistībā ar izvērtēšanu, vai viņš tiek kvalificēts kā bēglis persona, kas tiesīga saņemt alternatīvo aizsardzību, saskaņā ar [Direktīvu .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva].

4. Ja pēc sākotnējās izvērtēšanas, kas minēta šā panta 3. punktā, tiek konstatēti vai pieteikuma iesniedzējs iesniedz jaunus elementus vai faktus, kas ievērojami palielina iespēju pieteikuma iesniedzējam piešķirt bēgļa statusu vai alternatīvo aizsardzību saskaņā ar [Direktīvu .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva], pieteikumu turpina izskatīt saskaņā ar II nodaļu.

5. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var turpināt izvērtēt turpmāku pieteikumu, ja pastāv citi iemesli, saskaņā ar kuriem procedūra ir jāatsāk.

■ [Gr. 88]

6. Šo procedūru, kas minēta šajā pantā, var arī piemērot tāda apgādājamā gadījumā, kas iesniedz pieteikumu pēc tam, kad viņš saskaņā ar 6. panta 4. punktu ir piekritis, ka viņa lieta ir daļa no pieteikuma, kas iesniegts viņa vārdā. Šādā gadījumā sākotnējā izmeklēšana, kas minēta šā panta 3. punktā, sastāvēs no izvērtēšanas par to, vai pastāv fakti saistībā ar apgādājamā situāciju, kas pamato atsevišķu pieteikumu.

7. Ja pēc ***tam, kad saskaņā ar 2. punktu procedūra attiecībā uz sākotnējo pieteikumu ir izbeigta***, attiecīgā persona tajā pašā dalībvalstī iesniedz jaunu starptautiskās aizsardzības pieteikumu pirms atgriešanas lēmuma izpildes, ***un saistībā ar šo jauno pieteikumu nav jāveic papildu izvērtēšana saskaņā ar šo pantu***, minētā dalībvalsts var: [Gr. 113]

a) pieļaut izņēmumu attiecībā uz tiesībām palikt teritorijā ar nosacījumu, ka atbildīgā iestāde ir pārliecinājusies, ka atgriešanas lēmuma rezultāts nebūs tieša vai netieša repatriēšana, ar kuru tiek pārkāptas dalībvalsts starptautiskās un Kopienā noteiktās saistības; un/vai

b) nodrošina, ka pieteikumam piemēro pieņemamības procedūru saskaņā ar šo pantu un 30. pantu; un/vai

c) nodrošina paātrinātu pārbaudes procedūru saskaņā ar 28. panta 6. punkta i) apakšpunktu.

Gadījumos, kas minēti šā punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktā, dalībvalstis atbilstīgi saviem tiesību aktiem var atkāpties no termiņiem, kas parasti ir noteikti pieņemamības procedūrai un/vai paātrinātajai procedūrai.

8. Ja persona, attiecībā uz kuru ir jāizpilda pārsūtīšanas lēmums saskaņā ar Regulu (ES) [.../...] [Dublinas regula] iesniedz citus paziņojumus vai turpmākus pieteikumus nosūtošajā dalībvalstī, šos paziņojumus vai turpmākos pieteikumus pārbauda atbildīgā dalībvalsts, kā tā definēta Regulā (ES) [.../...] [Dublinas regula], saskaņā ar šo direktīvu.

35. pants

Procedūru noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēji, kuru pieteikumi ir pakļauti sākotnējai izvērtēšanai saskaņā ar 34. pantu, izmanto garantijas, kas paredzētas 11. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis var noteikt valsts tiesību aktos noteikumus par sākotnējo izvērtēšanu saskaņā ar 34. pantu. Šie noteikumi, cita starpā, var:

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- a) uzlikt pienākumu pieteikuma iesniedzējam norādīt faktus un pierādījumus, kas pamato jauno procedūru;
- b) ļaut veikt sākotnējo izvērtēšanu, pamatojoties tikai uz rakstiskajiem iesniegumiem, bez personiskās intervijas, izņemot 34. panta 6. punktā norādītos gadījumus.

Šie nosacījumi nepadara neiespējamu pieteikuma iesniedzēju piekļuvi jaunai procedūrai, tāpat arī tie nav par iemeslu šādas piekļuves atcelšanai vai tās ievērojamai ierobežošanai.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) pieteikuma iesniedzējs ir atbilstīgi informēts par sākotnējās izvērtēšanas rezultātiem un, ja pieteikums netiks tālāk izvērtēts, par iemesliem un iespējam pārsūdzēt lēmumu vai pieprasīt tā pārskatīšanu;
- b) ja tas attiecas uz vienu no situācijām, kas minētas 34. panta 3. punktā, atbildīgā iestāde veic tālāku turpmākā pieteikuma izvērtēšanu saskaņā ar II nodaļas noteikumiem cik ātri vien iespējams.

V SADAĻA

36. pants

Robežprocedūras

1. Dalībvalstis var nodrošināt procedūras saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā, lai pieņemtu lēmumu dalībvalsts robežas vai tranzīta zonā par:

- a) to pieteikumu, kas iesniegti šādās vietās, pieņemamību **30. panta izpratnē**; un/vai [Gr. 89]
- b) pieteikumu būtību, ja tiek piemērota 28. panta 6. punktā minētā paātrinātā procedūra.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmums saistībā ar 1. punktā paredzētajām procedūrām tiek pieņemts saprātīgā laikā. Ja lēmums nav pieņemts četru nedēļu laikā, pieteikuma iesniedzējam tiek atļauts iecelot dalībvalsts teritorijā, lai viņa pieteikums tiktu izskatīts saskaņā ar citiem šīs direktīvas noteikumiem. **Pieteikuma iesniedzēja paturēšana dalībvalsts robežzonā vai tranzīta zonā ir uzskatāma par 22. pantā paredzēto aizturēšanu.** [Gr. 90]

3. Ja ierodas liels skaits trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kas iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumus robežu vai tranzīta zonā, un tas 1. punkta procedūras piemērošanu padara praktiski neiespējamu, šīs procedūras var arī tikt piemērotas, ja un kamēr šīs trešās valsts valstspiederīgie vai bezvalstnieki ir izmitināti vietās, kas atrodas netālu no robežas vai tranzīta zonas.

VI SADAĻA

37. pants

Drošas trešās valsts koncepcija

I

1. Trešā valsts var tikt uzskatīta par drošu trešo valsti, **ja pret personu, kas attiecīgajā trešā valstī lūdz starptautisko aizsardzību, izturas saskaņā ar šādiem principiem un nosacījumiem:**

- a) **dzīvība un brīvība netiek pakļauta briesmām, pamatojoties uz rasi, reliģiju, tautību, piederību konkrētai sociālajai grupai vai politisko uzskatu dēļ;**

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) šajā valstī nepastāv smaga kaitējuma risks, kā tas definēts [Direktīvā .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva];
- c) saskaņā ar Ženēvas konvenciju tiek ievērots nerpatriēšanas princips;
- d) tiek ievērots aizliegums viņu pārvietot, pārkāpjot tiesības netikt pakļautam spīdzināšanai, kā arī cietsirdīgai, necilvēcīgai un pazemojošai attieksmei, kā tas ir noteikts starptautiskajos tiesību aktos;
- e) pastāv iespēja pieprasīt bēgļa statusu vai citu papildu aizsardzības veidu, kas būtu līdzīgs tam, ko piešķir saskaņā ar [Direktīvu .../... ES] [Kvalifikācijas direktīva], un gadījumā, ja šāds statuss vai aizsardzība tiek noteikti, iegūt aizsardzību, kas būtu līdzīga tai, ko piešķir saskaņā ar minēto Direktīvu;
- f) tā ir ratificējusi un ievēro Ženēvas konvencijas noteikumus bez jebkādiem ģeogrāfiskiem ierobežojumiem;
- g) tā pielieto patvēruma procedūru, kas noteikta tiesību aktos; kā arī
- h) to par tādu ir noteicis Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem vai groza to trešo valstu kopējo sarakstu, kuras ir uzskatāmas par drošām trešām valstīm saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Attiecīgās dalībvalstis valsts tiesību aktos nosaka kārtību, lai īstenotu 1. punktu un noteikumus, kuros ir noteikta:

- a) saistība starp personu, kura lūdz starptautisko aizsardzību, un attiecīgo trešo valsti, uz kuras pamata šai personai būtu ieteicams doties uz konkrēto valsti;
- b) metodika, ar kuras palīdzību kompetentās iestādes pārliecinās, ka drošas trešās valsts princips var tikt piemērots konkrētai valstij vai konkrētam pieteikuma iesniedzējam. Piemērojot šo metodiku, katrā gadījumā atsevišķi izskata konkrētās valsts drošību no attiecīgā pieteikuma iesniedzēja viedokļa;
- c) noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un saskaņā ar kuriem var veikt individuālu izvērtēšanu par to, vai konkrētā trešā valsts ir droša konkrētajam pieteikuma iesniedzējam, un kas ļauj pieteikuma iesniedzējam vismaz apstrīdēt drošas trešās valsts koncepcijas piemērojumus, pamatojoties uz to, ka trešā valsts nav droša saistībā ar viņa/viņas konkrētajiem apstākļiem. Pieteikuma iesniedzējam ļauj arī apšaubīt to, ka pastāv a) apakšpunktā minētā saistība starp viņu un trešo valsti.

4. Īstenojot lēmumu, kas balstīts tikai uz šo pantu, attiecīgās dalībvalstis un informē par to pieteikuma iesniedzēju ■.

5. Ja droša trešā valsts neuzņem atpakaļ patvēruma meklētāju, dalībvalstis nodrošina, ka piekļuve procedūrai tiek nodrošināta saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas izklāstītas II nodaļā.

6. Dalībvalstīm nedrīkst būt savu drošo izcelsmes valstu vai drošo trešo valstu sarakstu. [Gr. 91]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

IV NODAĻA

STARPTAUTISKĀS AIZSARDZĪBAS STATUSA ATŅEMŠANAS PROCEDŪRAS

38. pants

Starptautiskās aizsardzības statusa atņemšana

Dalībvalstis nodrošina, ka izvērtēšanu, lai atņemtu konkrētas personas starptautiskās aizsardzības statusu, var uzsākt, ja tiek konstatēti jauni elementi vai informācija, kas norāda, ka pastāv iemesli, lai atkārtoti izskatītu šīs personas starptautiskās aizsardzības statusa pamatotību.

39. pants

Procedūras noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, gadījumā, ja kompetentā iestāde apsver iespēju atņemt starptautiskās aizsardzības statusu trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam saskaņā ar Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] 14. vai 19. pantu, attiecīgā persona saņem šādas garantijas:

- a) tikt informētai rakstiski, ka kompetentā iestāde atkārtoti izskata viņa atbilstību starptautiskajai aizsardzībai, kā arī par šādas atkārtotas izskatīšanas iemesliem; un
- b) saņemt iespēju pamatojumu, kāpēc viņas starptautisko aizsardzību nevajadzētu atņemt, sniegt personiskā intervijā saskaņā ar 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu un saskaņā ar 13., 14. un 15. pantu, vai iesniedzot rakstisku paziņojumu.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šādu procedūru:

- a) kompetentā iestāde var iegūt precīzu un atjauninātu informāciju no dažādiem avotiem, piemēram, vajadzības gadījumā, informāciju no UNHCR, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja attiecībā uz vispārējo situāciju, kas valda attiecīgo personu izcelsmes valstīs; un
- b) ja informācija par individuālu gadījumu tiek iegūta, lai atkārtoti pārskatītu personas starptautisko aizsardzību, tā tiek iegūta no vajātājiem smaga kaitējuma nodarītājiem tādā veidā, ka šādas personas nesaņem tiešu informāciju par faktu, ka konkrētā persona ir starptautiskās aizsardzības saņēmējs, kura statuss ir pakļauts atkārtotai izskatīšanai, kā arī neradot kaitējumu personas un viņas apgādājamo fiziskajai veselībai vai to viņas ģimenes locekļu brīvībai un drošībai, kas joprojām dzīvo izcelsmes valstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes lēmums atņemt starptautiskās aizsardzības statusu tiek sniegts rakstiski. Juridiskais un faktiskais pamatojums tiek norādīts lēmumā, un informāciju, kā apstrīdēt lēmumu, sniedz rakstiski.

3. Tiklīdz kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu atņemt starptautiskās aizsardzības statusu, tiek piemērots 18. panta 2. punkts, 19. panta 1. punkts un 26. pants.

4. Atkāpjoties no šā panta 1., 2. un 3. punkta, dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka tiesības uz starptautisko aizsardzību tiek zaudētas pēc likuma vai ja starptautiskās aizsardzības saņēmējs ir nepārprotami atteicies no viņa starptautiskās aizsardzības atzīšanas.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

V NODAĻA

APELĀCIJAS PROCEDŪRAS

40. pants

Tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem ir tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā vai tribunālā saistībā ar:

a) pieņemto lēmumu par to starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ietverot lēmumu:

i) uzskatīt pieteikumu par nepamatotu attiecībā uz bēgļa un/vai alternatīvās aizsardzības statusu;

ii) uzskatīt pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar 30. pantu;

iii) kas pieņemts dalībvalsts robežu vai tranzīta zonā, kā tas norādīts 36. panta 1. punktā;

iv) neveikt izvērtēšanu saskaņā ar 37. pantu;

b) atteikumu atsākt pieteikuma izvērtēšanu pēc tās pārtraukšanas saskaņā ar 24. un 25. pantu;

c) starptautiskās aizsardzības statusa atņemšanas lēmumu saskaņā ar 39. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka personām, ko atbildīgā iestāde ir atzinusi par tiesīgām saņemt alternatīvo aizsardzību, ir tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, kā minēts 1. punktā, saistībā ar lēmumu, ar kuru pieteikums ir atzīts par nepamatotu attiecībā uz bēgļa statusu. Attiecīgajai personai ir tiesības izmantot tiesības un priekšrocības, kas garantētas personām ar alternatīvās aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva], kamēr nav zināms pārsūdzības procedūru iznākums.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ar 1. punktā minēto efektīvo tiesisko aizsardzību ir nodrošināta faktiskā un juridiskā pamatojuma pilnīga pārbaude, tostarp *ex nunc* pārbaude par starptautiskās aizsardzības nepieciešamību saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva], vismaz attiecībā uz pārsūdzības procedūrām pirmās instances tiesā vai tribunālā.

4. Dalībvalstis paredz **minimālos** termiņus un citus nepieciešamos noteikumus, lai pieteikuma iesniedzējs varētu izmantot savas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību saskaņā ar 1. punktu. [Gr. 92]

Dalībvalstis nosaka, ka minimālais termiņš, kurā pieteikuma iesniedzēji var īstenot savas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, ir 45 darba dienas; attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, kuriem piemērota 28. panta 6. punktā paredzētā paātrinātā procedūra, dalībvalstis nosaka, ka minimālais termiņš ir 30 darba dienas. Termiņi nedrīkst būt tādi, kas pieteikumu iesniedzējiem darītu neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu piekļuvi efektīvai tiesiskai aizsardzībai, kas minēta 1. punktā. Dalībvalstis arī var paredzēt to lēmumu *ex officio* pārskatīšanu, kas pieņemti saskaņā ar 36. pantu. [Gr. 93]

5. Neskarot 6. punktu, šā panta 1. punktā minētā tiesiskā aizsardzība ļauj pieteikumu iesniedzējiem palikt konkrētajā dalībvalstī, gaidot tās iznākumu.

6. Gadījumā, ja lēmumu pieņem ar paātrinātu procedūru saskaņā ar 28. panta 6. punktu, un gadījumā, ja ir pieņemts lēmums par pieteikuma atzīšanu par nepieņemamu saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu, un **ja šādos gadījumos** dalībvalsts tiesību akti minētajos gadījumos neparedz iespēju palikt valstī līdz tiesiskās aizsardzības iznākumam, tiesai vai tribunālam pēc attiecīgā pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas ir tiesības lemt, vai pieteikuma iesniedzējs var palikt dalībvalsts teritorijā. [Gr. 94]

Šo punktu nepiemēro 36. pantā minētajām procedūrām.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

7. Dalībvalstis atļauj pieteikuma iesniedzējam palikt teritorijā līdz 6. punktā minētās procedūras beigām. **Var piemērot izņēmumu turpmākiem pieteikumiem, kas nenoved pie turpmākas izvērtēšanas saskaņā ar 34. un 35. pantu, ja ir pieņemts atgriešanas lēmums saskaņā ar 3. panta 4. punktu Direktīvā 2008/115/EK, un lēmumiem procedūrā saskaņā ar 37. pantu, ja tā ir noteikts valsts tiesību aktos.** [Gr. 117]

8. Šā panta 5., 6. un 7. punkts neskar Regulas (ES) Nr.[.../...] [Dublinas regula] 26. pantu.

9. Dalībvalstis nosaka termiņus attiecībā uz tiesu vai tribunālu saskaņā ar 1. punktu, lai izvērtētu atbildīgās iestādes lēmumu.

10. Ja pieteikuma iesniedzējam ir piešķirts statuss, kas saskaņā ar valsts un Savienības tiesību aktiem piedāvā tādas pašas tiesības un pabalstus kā bēgļa statuss saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva], var uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējam ir efektīva tiesiskā aizsardzība, ja tiesa vai tribunāls nolemj, ka tiesiskā aizsardzība saskaņā ar 1. punktu ir nepieņemama vai maz ticams, ka tā dos pozitīvus rezultātus, pamatojoties uz nepietiekamu interesi par procedūrām no pieteikuma iesniedzēja puses.

11. Dalībvalstis var valsts tiesību aktos arī noteikt nosacījumus, saskaņā ar kuriem var pieņemt, ka pieteikuma iesniedzējs ir nepārprotami atsaucis vai atteicies no savas tiesiskās aizsardzības saskaņā ar 1. punktu, kā arī procedūras noteikumus, kas ir jāievēro.

VI NODAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

41. pants

Apstrīdēšana, ko veic valsts iestādes

Šī direktīva neietekmē iespēju valsts iestādēm apstrīdēt administratīvos un/vai juridiskos lēmumus, kā paredzēts valsts tiesību aktos.

42. pants

Konfidencialitāte

Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas īsteno šo direktīvu, ievēro konfidencialitātes principu, kā tas noteikts valsts tiesību aktos, saistībā ar jebkuru informāciju, ko tās iegūst sava darba gaitā.

43. pants

Sadarbība

Katra dalībvalsts nozīmē valsts kontaktpunktu un paziņo tā adresi Komisijai. Komisija šo informāciju paziņo citām dalībvalstīm.

Dalībvalstis kopā ar Komisiju veic visus pasākumus, kas ir piemēroti, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp atbildīgajām iestādēm.

44. pants

Ziņojums

Ne vēlāk kā [...] Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu **un izmaksām** dalībvalstīs un ierosina jebkādus grozījumus, kas ir nepieciešami. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu informāciju **un finanšu datus**, kas attiecas uz šā ziņojuma sagatavošanu. Pēc ziņojuma iesniegšanas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs vismaz katru **otro** gadu. [Gr. 95]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

45. pants

Transponēšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šādus direktīvas pantus [...] [Panti, kas salīdzinājumā ar iepriekšējo direktīvu ir mainīti pēc būtības] līdz [...]. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 28. panta 3. punkta prasības līdz ...⁽¹⁾. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu. [Gr. 96]

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsauces uz direktīvu, kuras atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos tiesību aktu noteikumus jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, un minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

46. pants

Pārejas noteikumi

Dalībvalstis piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas norādīti 45. panta pirmajā daļā, starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti pēc [...], un starptautiskās aizsardzības statusa atņemšanas procedūrām, kas uzsāktas pēc [...]. Pirms [...] iesniegtos pieteikumus un procedūras par bēgļa statusu atņemšanu, kas uzsāktas pirms [...], regulē normatīvie un administratīvie akti saskaņā ar Direktīvu 2005/85/EK.

Starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti pēc [...], dalībvalstis piemēro 45. panta otrajā daļā minētos normatīvos un administratīvos aktus. Pirms [...] iesniegtos pieteikumus regulē normatīvie un administratīvie akti saskaņā ar Direktīvu 2005/85/EK.

47. pants

Atcelšana

Direktīvu 2005/85/EK atceļ no [dienas pēc datuma, kas paredzēts šīs direktīvas 45. panta pirmajā daļā], neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz II pielikuma B daļā noteikto termiņu direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar III pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

48. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[...] pantus un piemēro no [nākamā diena pēc tās, kas norādīta 45. panta pirmajā daļā].

⁽¹⁾ *Divi gadi* pēc šīs Direktīvas transponēšanas datuma.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

49. pants

Adresāti

Saskaņā ar Līgumiem, šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

..., [...]

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

“Atbildīgās iestādes” definīcija

Īstenojot šo direktīvu, ciktāl turpina piemērot 1996. gada Likuma par bēgļiem (ar grozījumiem) 17. panta 1. punktu, Īrija var uzskatīt, ka:

- “atbildīgā iestāde”, kas minēta šīs direktīvas 2. panta f) punktā, ir Bēgļu patvēruma pieteikumu komisāra birojs, ciktāl tas attiecas uz jautājumu, vai pieteikuma iesniedzēja bēgļa statusu būtu vai, attiecīgi, nebūtu jādeklarē; un
- “pirmās instances lēmumi”, kas paredzēti šīs direktīvas 2. panta f) punktā, ietver Bēgļu patvēruma pieteikumu komisāra ieteikumus par to, vai meklētāju būtu vai, attiecīgi, nebūtu jādeklarē kā bēgli.

Īrija paziņos Komisijai par jebkuriem grozījumiem 1996. gada Likuma par bēgļiem (ar grozījumiem) 17. panta 1. punktā.

■ [Gr. 85]

II PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva

(minēta 47. pantā)

Padomes Direktīva 2005/85/EK

(OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.)

B daļa

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos

(minēts 47. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
2005/85/EK	Pirmais termiņš: 2007. gada 1. decembris Otrais termiņš: 2008. gada 1. decembris

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA ⁽¹⁾

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta a) apakšpunkts	2. panta a) apakšpunkts
2. panta b) apakšpunkts	2. panta b) apakšpunkts
2. panta c) apakšpunkts	2. panta c) apakšpunkts
—	2. panta d) apakšpunkts
2. panta d) apakšpunkts	2. panta e) apakšpunkts
2. panta e) apakšpunkts	2. panta f) apakšpunkts
2. panta f) apakšpunkts	2. panta g) apakšpunkts
—	2. panta h) apakšpunkts
—	2. panta i) apakšpunkts
2. panta g) apakšpunkts	2. panta j) apakšpunkts
—	2. panta k) apakšpunkts
—	2. panta l) apakšpunkts
2. panta h) apakšpunkts	2. panta m) apakšpunkts
2. panta i) apakšpunkts	2. panta n) apakšpunkts
2. panta j) apakšpunkts	2. panta o) apakšpunkts
2. panta k) apakšpunkts	2. panta p) apakšpunkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta 2. punkts
3. panta 3. punkts	—
3. panta 4. punkts	3. panta 3. punkts
4. panta l) punkta pirmā daļa	4. panta l) punkta pirmā daļa
4. panta 1. punkta otrā daļa	—
—	4. panta 2. punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 3. punkts
4. panta 3. punkts	4. panta 4. punkts
—	4. panta 5. punkts
5. pants	5. pants
6. panta 1. punkts	—
—	6. panta 1. punkts
—	6. panta 2. punkts
6. panta 2. punkts	6. panta 3. punkts
6. panta 3. punkts	6. panta 4. punkts
—	6. panta 5. punkts

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
—	6. panta 6. punkts
6. panta 4. punkts	6. panta 7. punkts
6. panta 5. punkts	—
—	6. panta 8. punkts
—	6. panta 9. punkts
—	7. panta 1. līdz 3. punkts
7. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts
—	8. panta 3. punkts
8. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts
—	9. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta a) apakšpunkts	9. panta 3. punkta a) apakšpunkts
8. panta 2. punkta b) apakšpunkts	9. panta 3. punkta b) apakšpunkts
8. panta 2. punkta c) apakšpunkts	9. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	9. panta 3. punkta d) apakšpunkts
8. panta 3. punkts	9. panta 4. punkts
8. panta 5. punkts	9. panta 5. punkts
9. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta pirmā daļa	10. panta 2. punkta pirmā daļa
9. panta 2. punkta otrā daļa	—
9. panta 3. punkts	10. panta 3. punkts
—	10. panta 4. punkts
10. pants	11. pants
11. pants	12. pants
12. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts
12. panta 2. punkta a) apakšpunkts	13. panta 2. punkta a) apakšpunkts
12. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
12. panta 2. punkta c) apakšpunkts	—
12. panta 3. punkts	13. panta 2. punkta b) apakšpunkts
12. panta 4. līdz 6. punkts	13. panta 3. līdz 5. punkts
13. panta 1. un 2. punkts	14. panta 1. un 2. punkts
13. panta 3. punkta a) apakšpunkts	14. panta 3. punkta a) apakšpunkts
—	14. panta 3. punkta b) apakšpunkts
13. panta 3. punkta b) apakšpunkts	14. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	14. panta 3. punkta d) apakšpunkts
—	14. panta 3. punkta e) apakšpunkts

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
13. panta 4. punkts	14. panta 4. punkts
13. panta 5. punkts	—
—	15. pants
14. pants	—
—	16. pants
—	17. pants
15. panta 1. punkts, 2. punkts un 3. punkta pirmā daļa	18. panta 1. punkts, 2. punkts un 3. punkta pirmā daļa
15. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—
15. panta 3. punkta b) apakšpunkts	18. panta 3. punkta a) apakšpunkts
15. panta 3. punkta c) apakšpunkts	18. panta 3. punkta b) apakšpunkts
15. panta 3. punkta d) apakšpunkts	—
15. panta 3. punkta otrā daļa	—
—	18. panta 3. punkta otrā daļa
15. panta 4. punkts	18. panta 4. punkts
—	18. panta 5. punkts
15. panta 5. punkts	18. panta 6. punkts
15. panta 6. punkts	18. panta 7. punkts
16. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts	19. panta 2. punkts
—	19. panta 3. punkts
16. panta 3. punkts	19. panta 4. punkts
16. panta 4. punkts	19. panta 4. punkts
—	20. panta 1. līdz 3. punkts
17. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts
17. panta 2. punkta a) apakšpunkts	21. panta 2. punkta a) apakšpunkts
17. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
17. panta 2. punkta c) apakšpunkts	21. panta 2. punkta b) apakšpunkts
17. panta 3. punkts	—
17. panta 4. punkts	21. panta 3. punkts
—	21. panta 4. punkts
17. panta 5. punkts	21. panta 5. punkts
—	21. panta 6. punkts
17. panta 6. punkts	21. panta 7. punkts
18. pants	22. pants
19. pants	23. pants

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
20. pants	24. pants
20. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	24. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
20. panta 2. punkts	24. panta 2. punkts
—	24. panta 3. punkts
21. pants	25. pants
22. pants	26. pants
23. pants	27. pants
23. panta 1. punkts	27. panta 1. punkts
23. panta 2. punkta pirmā daļa	27. panta 2. punkts
23. panta 2. punkta otrā daļa	—
—	27. panta 3. punkts
—	27. panta 4. punkts
23. panta 3. punkts	27. panta 5. punkts
23. panta 4. punkts	27. panta 6. punkts
23. panta 4. punkta a) apakšpunkts	27. panta 6. punkta a) apakšpunkts
23. panta 4. punkta b) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta c) apakšpunkta i) punkts	27. panta 6. punkta b) apakšpunkts
23. panta 4. punkta c) apakšpunkta ii) punkts	—
23. panta 4. punkta d) apakšpunkts	27. panta 6. punkta c) apakšpunkts
23. panta 4. punkta e) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta f) apakšpunkts	27. panta 6. punkta d) apakšpunkts
23. panta 4. punkta g) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta h) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta i) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta j) apakšpunkts	27. panta 6. punkta f) apakšpunkts
23. panta 4. punkta k) līdz n) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta o) apakšpunkts	27. panta 6. punkta e) apakšpunkts
—	27. panta 7. punkts
—	27. panta 8. punkts
—	27. panta 9. punkts
—	28. pants
24. pants	—
25. pants	29. pants
25. panta 1. punkts	29. panta 1. punkts
25. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts	29. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
25. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkts	—
25. panta 2. punkta f) un g) apakšpunkts	29. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkts
—	30. pants
26. pants	31. pants
27. pants	32. pants
27. panta 1. punkta a) apakšpunkts	32. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	32. panta 1. punkta b) apakšpunkts
27. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts	32. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunkts
27. panta 2. līdz 5. punkts	32. panta 2. līdz 5. punkts
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	33. pants
30. panta 2. līdz 4. punkts	—
—	33. panta 2. punkts
30. panta 5. punkts	33. panta 3. punkts
30. panta 6. punkts	33. panta 4. punkts
31. pants	34. pants
31. panta 2. punkts	—
31. panta 3. punkts	34. panta 2. punkts
32. panta 1. līdz 7. punkts	35. panta 1. līdz 7. punkts
—	35. panta 8. un 9. punkts
33. pants	—
34. pants	36. pants
34. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts	36. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts
34. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
34. panta 2. punkta c) apakšpunkts	36. panta 2. punkta b) apakšpunkts
34. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts	36. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts
35. panta 1. punkts	37. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	37. panta 1. punkta b) apakšpunkts
35. panta 2. punkts un 3. punkta a) līdz f) apakšpunkts	—
35. panta 4. punkts	37. panta 2. punkts
35. panta 5. punkts	37. panta 3. punkts
36. panta 1. punkts līdz 2. punkta c) apakšpunkts	38. panta 1. punkts līdz 2. punkta c) apakšpunkts
36. panta 2. punkta d) apakšpunkts	—
36. panta 3. punkts	—

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
36. panta 4. punkts	38. panta 3. punkts
36. panta 5. punkts	38. panta 4. punkts
36. panta 6. punkts	38. panta 5. punkts
36. panta 7. punkts	—
37. pants	39. pants
38. pants	40. pants
39. pants	41. pants
39. panta 1. punkta a) apakšpunkts	41. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	41. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts
39. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts	41. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
39. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkts	41. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts
39. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts	—
39. panta 1. punkta b) apakšpunkts	41. panta 1. punkta b) apakšpunkts
39. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts	—
39. panta 1. punkta e) apakšpunkts	41. panta 1. punkta c) apakšpunkts
—	41. panta 2. un 3. punkts
39. panta 2. punkts	41. panta 4. punkts
39. panta 3. punkts	—
—	41. panta 5. līdz 8. punkts
39. panta 4. punkts	41. panta 9. punkts
39. panta 5. punkts	41. panta 10. punkts
39. panta 6. punkts	41. panta 11. punkts
40. pants	42. pants
41. pants	43. pants
—	44. pants
42. pants	45. pants
43. pants	46. pants
44. pants	47. pants
—	48. pants
45. pants	49. pants
46. pants	50. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	—
—	III pielikums
—	IV pielikums

(1) Atbilstības tabula nav atjaunināta.